№ 202. Sobota, 27 września (9 października) 1875. № 202.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 9 rsr. „ 6 miesięcy . 4 50 k. „ 3 miesiące . 2 25 k. „ 1 miesiąc . . — 75 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą: Na rok . . . 12 rsr. „ 6 miesięcy . . 6 „ „ 3 miesiące . . 3 „ „ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DWUNASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W niedzielę, 28 września (10 październ.), — św. Charitona pr.
W poniedziałek, 29 września (11 paźdz.), — św. Kiriaka i Feof.
W wtorek, 30 września (12 października), — św. Grigorija m.

Wschód i zachód Słońca.

Słońce wschodzi o godzinie 6 minut 15 rano.
„ zachodzi o godzinie 5 minut 19 wieczór.

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą.
Stóp 1 cali 9.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W niedzielę, 28 września (10 paźdz.), — św. *Winc. Kadłub.*
W poniedziałek, 29 września (11 październ.), — św. Placydy.
W wtorek, 30 września (12 październ.), — św. Maksymiljana.

---

* Jego Cesarska Wysokość Książę Jerzy Maksymiljanowicz Romanowski-Leuchtenbergski, 24 września (6 października) powrócił z Tambowa do St. Petersburga. (*Gon. Urzęd.*).

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Ich Cesarskie Mości, na najpoddanniejsze przedstawianie przez pełniącego obowiązki Głównozarządzającego IV Wydziałem Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji doniesień jenerał-gubernatora orenburgskiego, Najwyżej upoważnić raczyli: kosztem procentów od kapitału trzy tysiące (3,000) rubli, ofiarowanego przez urzędników miejscowych, prezydentów miast i starszych włościowych, oraz kirgizów hordy wewnętrznej, na pamiątkę upłynionego w roku bieżącym dziesięciolecia zarządzania przez jenerał-adjutanta Kryżanowskiego krajem Orenburgskim, ustanowić w tamecznej ochronie dla dzieci św. Olgi trzy stypendja: jedno jego imienia, a dwa (kirgizkie) imienia jego małżonki.

—

* Najjaśniejszy Pan, 18 września, Najmiłościwiej raczył upoważnić nadetatowego członka Rady Ministerstwa Dróg Komunikacji, zaliczonego do korpusu inżynierów jenerał-lejtnanta *Sieriebriakowa* — do przyjęcia i noszenia udzielonego mu przez Króla Szwecji i Norwegji orderu Gwiazdy Północnej wielkiego krzyża.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Dróg Komunikacji, 16 września r. b., lejtnant *Berezowski* — odkomenderowany został do Ministerstwa Dróg Komunikacji, z mianowaniem dowódcą parostatku „Bug,“ do rozporządzenia naczelnika XI okręgu — w charakterze pomocnika inspektora spławu.

—

* W № 209 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona ustawa akcyjnego rosyjsko-wiedeńskiego towarzystwa browarnego, pod firmą „Wieden,' zakładanego dla wyrabiania w Rosji piwa wiedeńskiego i innych gatunków, oraz produktów będących w związku z wyrobem piwa.

Założycielami towarzystwa są: radca tajny Eugenjusz Janowicz Łamański, rzeczywisty radca stanu Józef Leonowicz Korbeck, wiedeńskie akcyjne towarzystwo browarne „Liesinser Brauerei,“ dziedziczny obywatel poczesny Andrzej Grzegorzewicz Blumberg i sekretarz kolegjalny Anatol Grzegorzewicz Kanszin.

Zakładowy kapitał towarzystwa oznacza się na miljon rubli, podzielonych na dziesięć tysięcy akcij, po sto rub. każda. Cała pomieniona ilość akcij dzieli się pomiędzy założycieli i zaproszone przez nich do udziału w przedsiębierstwie osoby, za wzajemnem porozumieniem się.

—

* Jego Cesarska Wysokość, towarzysz prezydenta Cesarskiej akademji sztuk pięknych, przesłał Ministrowi Oświecenia protokuł komisji, wyznaczonej w 1875 roku przy Cesarskiej akademji sztuk pięknych dla rozpatrzenia klasowych robót rysunkowych wychowańców zakładów naukowych wydziału Ministerstwa Oświecenia Publicznego i prywatnych szkół rysunkowych, w w którym, pomiędzy innemi jest powiedziano, że komisja postanowiła prosić pomienione Ministerstwo, za regularne i skuteczne uczenie rysunków w niektórych zakładach naukowych, oznajmić jej podziękowanie nauczycielom tych zakładów, w tej liczbie szczególne podziękowanie nauczycielom warszawskiej szkoły rysunkowej, honorowym prywatnym towarzyszom Cesarskiej akademji sztuk pięknych, akademikom *Kamińskiemu*, *Wolińskiemu* i *Gersonowi*.

Zarządzający Ministerstwem Oświecenia Publicznego, zawiadamiając o tem w poleceniu z 31 lipca roku bieżącego № 8,087, poruczył zarządzającemu warszawskim okręgiem naukowym oznajmić w imieniu komisji podziękowanie wymienionym osobom.

Przytem według raportu zarządzającego warszawską klasą rysunkową, Cesarska st. petersburgska akademja sztuk pięknych, pod 11 lipca roku bieżącego, № 1,519, zawiadomiła go, że z liczby 34 uczniów warszawskiej szkoły rysunkowej, którzy przedstawili swe rysunki i studja farbami olejnemi na drugi konkurs do Cesarskiej akademji sztuk pięknych, 30 otrzymało zachęcające nagrody, a mianowicie:

Srebrne medale: 1) Kazimierz *Alchimowicz*, za rysunek siedzącego modelu; 2) Kazimierz *Woroczewski*, za rysunek atlety i torsu belwederskiego z gipsu; 3) Ludwik *Wiesiołowski*, za rysunek z gipsu i obraz farbami olejnemi; 4) Leon *Wyczółkowski*, za rysunek z modelu; 5) Mieczysław *Kamieński*, za rysunki z głów gipsowych; 6) Adalbert *Kolasiński*, za rysunki głów i posągów z gipsu; 7) Jan *Konopacki*, za rysunek głowy Milona z Krotony, z gipsu; 8) Stanisław *Kostrzewski*, za rysunek torsu belwederskiego z gipsu; 9) Stanisław *Masłowski*, za rysunki posągów gipsowych i głowy z natury; 10) Jan *Moniuszko*, za rysunek torsu belwederskiego; 11) Alfons *Payer*, za rysunek torsu belwederskiego i ręki z gipsu; 12) Ignacy *Stelmański*, za rysunek głowy Milona z Krotony z gipsu; 13) Wandalin *Strzałecki*, za rysunek posągu z gipsu i portretu z natury; 14) Roman *Szwojnicki*, za rysunek siedzącego modelu; 15) Maurycy *Stezel*, za rysunek leżącego modelu.

Listy pochwalne: 1) Włodzimierz *Wrześniewski*, za rysunek z posągu gipsowego; 2) Kazimierz *Gołębiewski*, za rysunek ornamentu z gipsu; 3) Tadeusz *Dmochowski*, za rysunek z posągu gipsowego; 4) Antoni *Kluczewicz*, za rysunki architektoniczne; 5) Józef *Kopczyński*, za rysunki mechaniczne; 6) Miłosz *Koturbiński*, za rysunek Germanika z posągu gipsowego; 7) Zdzisław *Lipski*, za rysunek farbami olejnemi „nature morte“; 8) Arkadjusz *Mucharski*, za rysunek głowy Junony i nogi z gipsu; 9) Wacław *Nawojewski*, za rysunek torsu Wenery z gipsu; 10) Jan *Owidzki*, za rysunki z modelów; 11) Edmund *Perl*, za rysunki głów i posągu z gipsu; 12) Antoni *Piotrowski*, za rysunek głowy farbami olejnemi; 13) Wojciech *Piechowski*, za rysunek modelu; 14) Walerjan *Festyński*, za rysunki jeometryczne; 15) Antoni *Szczerbiński*, za rysunek mechaniczny.

Ustawa szwajcarskiego Towarzystwa dobroczynności w Warszawie.

(Najwyżej zatwierdzona 13 maja 1875 roku).

I. Cel Towarzystwa.

§ 1. Szwajcarskie Towarzystwo dobroczynności ma na celu udzielanie wsparcia zamieszkałym w Warszawie lub przejeżdżającym współrodakom:

a) Przez pieniężne wsparcie osobom potrzebującym, a szczególniej starcom, chorym i zgrzybiałym.

b) Przez pożyczki w razie potrzeby, ale nie do spłacenia jakichkolwiekbądź długów lub do udziału w jakichkolwiek bądź przedsiębierstwach.

c) Przez wsparcia na wychowanie i utrzymywanie sierot i dzieci niemających rodziców.

Kobietom pochodzenia szwajcarskiego, chociażby w skutku zamęzcia utraciły prawa obywatelstwa w swej ojczyznie, pozostawione jest nie mniej wszakże prawo korzystania osobiście ze wszystkich wsparć i pożyczek Towarzystwa.

II. Fundusze Towarzystwa.

§ 2. Wszyscy szwajcarzy, mieszkający w Warszawie i okolicach, zapraszają się do przyczyniania się do celów Towarzystwa. Dla tego przedstawia się im corocznie, na ogólnem zebraniu, lista subskrypcyjna, wraz z sprawozdaniem o zarządzie interesami Towarzystwa w ciągu poprzedniego roku.

§ 3. Suma rocznego dochodu, a w wypadkach koniecznych i procenta od kapitału, oddają się do rozporządzenia komitetu Towarzystwa dla użycia stosownie do § 1-go.

§ 4. Kapitał może być ruszony tylko na wniosek wszystkich członków komitetu i nie inaczej, jak za zgodą trzech czwartych całej liczby członków obecnych na zebraniu, w tym celu zwołanem. Podobne zebranie powinno stanowić bezwzględną większość członków Towarzystwa.

§ 5. Kapitał Towarzystwa powinien być użyty na nabycie papierów procentowych, albo za zgodą trzech czwartych obecnych członków, zgromadzonych dla rozstrzygnięcia tej kwestji, i wszelkich innych pewnych dostatecznie ubezpieczonych papierów.

Bileta, obligacje i inne papiery tu ściągające się, składają się, stosownie do decyzji komitetu lub prezesa Towarzystwa, na imię szwajcarskiego Towarzystwa dobroczynności w Warszawie, w ścisłem zastosowaniu się do art. 31 Najwyższego ukazu z 17 stycznia 1828 r., do Banku Polskiego, a kwity oddają się do przechowania kasjerowi Towarzystwa, lub przez kasjera oddają się na przechowywanie do Banku Polskiego, pokwitowania zaś z odbioru przez Bank pomienionych papierów przechowują się u prezesa. Kapitał może być podniesiony tylko po okazaniu na to upoważnienia, które powinno być podpisane przez prezesa lub jego towarzysza, sekretarza i kasjera.

Numera obligacij i biletów powinny być zapisane do protokułu i księgi kasowej.

III. Organizacja Towarzystwa.

§ 6. Członkami Towarzystwa mogą być tylko obywatele szwajcarscy. Pierwotny skład Towarzystwa składa się z założycieli, a po otwarciu czynności Towarzystwa, osoby pragnące być członkami, wybierają się przez ogólne zebranie, za pomocą tajnego balotowania i powinny otrzymać co najmniej trzy czwarte głosów obecnych przy wyborze członków.

§ 7. Normalna roczna składka wynosi 12 rub.; nieopłacający składki w ciągu dwóch lat uznaje się za ubyłego z Towarzystwa.

§ 8. Członkowie ubyli z miasta lub Cesarstwa, nie mniej jednak nieprzerywający swych składek, lub opłacający raz na zawsze 100 rubli, uważani są za członków honorowych. Oprócz tego mogą być mianowani, na wniosek komitetu, członkami honorowemi i tacy obywatele szwajcarscy, którzy oddali ważne usługi kolonji szwajcarskiej w Warszawie.

§ 9. Zarząd sprawami Towarzystwa należy: a) do ogólnego zebrania członków i b) do komitetu Towarzystwa.

§ 10. Członkowie Towarzystwa zgromadzają się corocznie w drugą niedzielę maja, oraz za każdym razem, kiedy komitet uzna to za potrzebne.

Przedmiota zatrudnień ogólnych zebrań są następujące:

a) Odczytanie protokułu ostatniego posiedzenia.

b) Roztrząsanie rocznego sprawozdania i opinij o niem rewizorów.

c) Wybór dwóch członków do rewizji rachunków i kapitałów za rok bieżący.

d) Tajne balotowanie kandydatów na członków Towarzystwa, nazwiska których wymieniają się w okólniku zapraszającym. Dla tego kandydaci powinni oznajmić o życzeniu wstąpienia do Towarzystwa nie później jak 30 kwietnia.

e) Rozważanie podanych wniosków, o których za pomocą okólników powinni być wcześnie zawiadomieni członkowie.

Każdy członek Towarzystwa, pragnący zrobić wniosek, powinien udać się z piśmiennem o tem zawiadomieniem, nie później jak 30 kwietnia, do prezesa Towarzystwa.

f) Roztrząsanie robionych na zebraniu wniosków, decyzja co do których może być jednak przyjęta podczas tegoż posiedzenia, tylko za zgodą prezesa.

g) Roztrząsanie kwestij przedstawianych przez komitet do uznania zebrania.

h) Wybór corocznie połowy całego składu komitetu, za pomocą tajnego balotowania, bezwzględną większością głosów. Ubywający z komitetu członkowie mogą być powtórnie wybrani.

i) Zbieranie rocznych składek.

§ 11. Niezależnie od zebrań wspomnionych w paragrafie poprzedzającym, ogólne zebranie Towarzystwa wzywa się na pierwszą niedzielę czerwca, na którem mogą się znajdować wszyscy obywatele szwajcarscy zamieszkali w mieście Warszawie lub jego okolicach. Zatrudnienia tego zebrania są następujące:

a) Odczytanie rocznego sprawozdania, dla obznajmienia z działalnością Towarzystwa.

b) Przyjmowanie ofiar dobrowolnych.

c) Rozważanie komunikacij zrobionych przez członków Towarzystwa, oraz osobistych wniosków obecnych, dotyczących interesów kolonji szwajcarskiej w Warszawie, z zachowaniem w tym wypadku przepisów, zawartych w § 10 w punktach *e* i *f*.

d) Rozstrzyganie kwestij postawionych na ostatniem zebraniu ogólnem.

Uwaga. W decydowaniu rozważanych na tem posiedzeniu kwestij uczestniczą sami członkowie Towarzystwa.

§ 12. Decyzje ogólnego zebrania stanowią się prostą większością głosów, przy czem dla rozstrzygnięcia kwestji o zmianie niniejszej ustawy wymagana jest obecność na zebraniu co najmniej trzech czwartych członków Towarzystwa.

§ 13. Prezydowanie na ogólnem zebraniu należy do prezesa komitetu Towarzystwa lub zastępującego jego miejsce.

§ 14. Komitet Towarzystwa składa się z siedmiu członków, a mianowicie: prezesa, towarzysza prezesa, sekretarza, kasjera i trzech członków asesorów.

§ 15. W razie nieobecności jednego lub kilku członków komitetu, zajmujących posady prezesa, towarzysza prezesa, komitet ma prawo poruczyć wykonywanie ich obowiązków do czasu ich powrotu lub do końca roku innym członkom Towarzystwa.

§ 16. Wszystkie papiery wychodzące od komitetu lub od Towarzystwa powinny być podpisane przez prezesa lub jego towarzysza i przez jednego z członków komitetu.

§ 17. Komitet nie ma prawa wyznaczyć, bez zezwolenia Towarzystwa, w ciągu jednego roku, jednej osobie lub rodzinie wsparcie, przenoszące 50 rsr.

§ 18. Tylko sam prezes, za porozumieniem się z kasjerem, ma prawo, w przerwach pomiędzy posiedzeniami komitetu, zdecydować wypłatę jednej osobie lub rodzinie wsparcia do 15 rsr.

§ 19. Sprawozdania Towarzystwa, po rozważeniu i zatwierdzeniu ich przez ogólne zebranie, przedstawiają się, na zasadzie art. 5, 36 i 37 Najwyżej zatwierdzonej 19 czerwca 1870 r. ustawy o zarządzaniu zakładami dobroczynnemi w gubernjach Królestwa Polskiego, corocznie, bezpośrednio warszawskiej radzie miejskiej dobroczynności publicznej.

§ 20. W razie zamknięcia Towarzystwa, komitet oddaje jego kapitał szwajcarskiej radzie związkowej, z prośbą o użycie procentów od tego kapitału na wspieranie mieszkających w Warszawie, a potrzebujących pomocy obywateli szwajcarskich.

—

* Z rozkazu Jenerał-Gubernatora Warszawskiego niniejszem podaje się do wiadomości powszechnej, że w skutku podjętej kwestji: do jakich mianowicie przepisów o opłacie stęplowej powinny stosować się od 1 lipca roku bieżącego władze w gubernjach Królestwa Polskiego wydziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przy przyjmowaniu prośb i prowadzeniu korespondencji w przedmiocie podań interesantów w ogóle, oraz pod jaką ustawę stęplową powinny podchodzić korespondencja w przedmiocie udzielania paszportów do wydalania się do gubernij Cesarstwa i za granicę, oraz kontrakta i czynności co do różnych zobowiązań osób prywatnych względem skarbu i zarządów publicznych, i w jakiej z tego powodu mierze obowiązującą jest dla władz gubernjalnych i powiatowych miejscowa ustawa o opłacie stęplowej Najwyżej zatwierdzona 25 września 1863 r., Zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, za porozumieniem się z Ministerstwem Finansów, wyjaśnił, że ponieważ Rada Państwa, przy roztrząsaniu projektu nowej ustawy o opłacie stęplowej w Cesarstwie (Najwyżej zatwierdzonej 17 kwietnia 1874 r.) uchwaliła: zastosowanie do gubernij Królestwa Polskiego nowej ustawy o opłacie stęplowej w Cesarstwie odłożyć do czasu przekształcenia w pomienionych gubernjach sądownictwa,—przeto obecnie w gubernjach Królestwa Polskiego w przedmiocie używania papieru stęplowego na prośby i czynności, oraz na akta i dokumenta, należy stosować się do postanowień nowej ustawy stęplowej Cesarstwa tylko w tych wypadkach, w których i przed wprowadzeniem w wykonanie, 1 lipca 1875 r., takowej ustawy, stosowały się już przepisy o opłatach, zastąpione obecnie przez nową ustawę stęplową.

—

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego* podaje do powszechnej wiadomości, że dla ułatwienia odbioru należytości za Listy Zastawne w dniach 19 i 20 września (1 i 2 październ.) r. b. wylosowane, jak niemniej za kupony w 2-m półroczu r. b. do wypłaty przypadające, należność za papiery te, o ile przed 28 listopada (10 grudnia) r. b. złożone zostaną do sprawdzenia, wypłacaną będzie od d. 2 (14) grudnia r. b., to jest przed terminem 10 (22) grudnia r. b. w którym należności o jakich mowa, stają się dopiero wymagalnemi.

W tym więc celu Dyrekcja Główna przyjmować będzie do wcześniejszego sprawdzenia, tak Listy Zastawne wylosowane jak i kupony bieżącego półrocza, a to za rewersami z księgi sznurowej wydawanemi, poczynając od d. 1 (13) października r. b. aż do włącznie d. 27 listopada (9 grudnia) r. b. codziennie, wyjąwszy święta, od godziny 10 z rana do 1-ej z południa.

Również Dyrekcja Główna podaje do wiadomości powszechnej, iż w Kasie Głównej Towarzystwa, eskontuje zgłaszającym się Listy Zastawne tak 4-o jak i 5-o procentowe, w terminie na początku wymienionym wylosowane, niemniej kupony bieżącego półrocza, płatne od d. 10 (22) grudnia r. b. licząc eskontę w stosunku 6% rocznie, za dni brakujące do terminu realizacji tychże papierów. 6,365.

—

* *Bank Polski* w zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 19 lutego (2 Marca) 1864 r. o Komisji Likwidacyjnej, na mocy którego ubiegłe kupony od listów likwidacyjnych w razie niezgłoszenia się po ich zrealizowanie, wedle zasad o przedawnieniu, po upływie lat pięciu ulegają zniszczeniu; podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że kupony 13 półrocza od rzeczonych listów z terminem 19 listopada (1 grudnia) 1870 roku, wymieniane będą w Kasie Banku na gotowiznę tylko do dnia 19 listopada (1 grudnia) r. b., po upływie którego to terminu uważane będą za wycofane z obiegu i żadnej wartości nie mające. 6,342.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 21 września (3 październ.) roku b., włącznie, wydała książeczek nowych 78, na które, tudzież na dawniejsze w 491 wnioskach złożono rub. sr. 8,423 kop. 20. Na żądanie 149 uczestników (prócz procentu rub. sr. 153 kop. 49, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sreb. 9,107 kop. 69½, i umorzyła książeczek 66. Przeto uczestników 26,807, posiada kapitał rub. sr. 938,939 kop. 21.

---

* Najjaśniejszy Pan, w skutek najpoddanniejszego przedstawienia, przez zarządzającego Ministerstem spraw zagranicznych, prośby prezesa St.-Petersburgskiego Oddziału Komitetu Słowiańskiego, w dniu 23 sierpnia r. b. Najmiłościwiej zezwolić raczył temu oddziałowi przystąpić do zbierania w Cesarstwie dobrowolnych ofiar, na korzyść naszych jednowierców w Turcji, którzy ucierpieli wskutek obecnego powstania, w Bośnji i Hercegowinie, z tem, ażeby zebrane ofiary obrócone były nie na korzyść powstańców, lecz na korzyść tych z mieszkańców Bośnii i Hercegowiny, którzy ucierpieli w skutek powstania.

O takowem Najwyższem zezwoleniu, zakomunikowanem ober-policmajstrowi miasta Warszawy, w okólniku Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, z d. 4 września r. b. za № 93, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości Własow, podając do powszechnej wiadomości, nadmienia, że ofiarowane na korzyść naszych jednowierców, którzy ucierpieli w skutek obecnego powstania w Turcji, pieniądze przyjmowane będą każdodziennie, od godziny 9 z rana do 3 po południu, w 4 gospodarczej części kancelarji ober-policmajstra, a po godzinach biurowych, przez urzędników dyżurnych przy oberpolicmajstrze, z wydaniem ofiarodawcom z odbioru pieniędzy szczegółowych kwitów.

O złożonych na cel powyższy ofiarach, ogłaszanem będzie co tydzień w miejscowych gazetach.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-adjutant hrabia *Woroncow-Daszkow* — z Odesy; radca tajny *Bogolubow* — z Łowicza.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Dnia 4 (16) września r. b. odbyła się **w mieście Janowie uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod świątynię prawosławną** pod wezwaniem Narodzenia Chrystusa Pana. W tym celu p. Wasiljew, naczelnik powiatu janowskiego, będący zarazem prezesem komitetu budowy świątyni pomienionej, zaprosił: dziekana biłgorajskiego, księdza Cyryla Chruściewicza, przełożonego cerkwi Narodzenia Chrystusa Pana w Lublinie, księdza Bazylego Lebiediewa, i przełożonych cerkwi prawosławnych w powiecie janowskim, mianowicie we wsi Otroczu, księdza Jana Skrobańskiego, i we wsi Branewie, księdza Błażeja Wróbla, jak również niektóre osoby świeckie wyznania prawosławnego z m. Lublina i z sąsiednich powiatów. Punkt o godzinie 12-ej w południe, duchowieństwo, członkowie komitetu i publiczność zgromadzili się na placu, na którym ma być wzniesiona świątynia. W miejscu w którem ma się odbywać w przyszłości święta ofiara, urządzony był ołtarz tymczasowy, na którym, przed obrazem świętym, należącym do komendy miejscowej janowskiej, poustawiane były przedmiota służące do poświęcenia. Uroczystość poświęcenia rozpoczęła się od odczytania telegramu z 3-go września, którym najprzewielebniejszy Joannicjusz, arcybiskup chołmski i warszawski, udziela błogosławieństwo arcypasterskie na założenie kamienia węgielnego pod budowę świątyni. Następnie ksiądz B. Lebiediew miał krótką mowę, w której wyjaśniwszy znaczenie świątyni w życiu religijno-moralnem chrześcjanina, wezwał błogosławieństwo Boże na przedsięwziętą sprawę świętą, dziękował osobom, które podjęły się bezinteresownie pracy około dopilnowania należytego prowadzenia robót, wynurzył wdzięczność za spółczucie i spółdziałanie w tej sprawie ze strony osób nienależących do wyznania prawosławnego, i zakończył życzeniem pomyślnego prowadzenia dalszych robót i szczęśliwego takowych ukończenia. Samo zaś nabożeństwo, zależące na poświęceniu wody i oleju, krzyża zatkniętego na miejscu gdzie ma być ołtarz i samego miejsca, gdzie założono kamień węgielny, odprawione zostało w asystencji duchowieństwa, podług rytuału przepisanego. Uroczystość zakończyła się modłami o długie lata dla Najjaśniejszego Pana i Domu Panującego, tudzież dla świątobliwego Synodu rządzącego, dla najprzewielebniejszego arcybiskupa chołmskiego i warszawskiego i dla budowniczych świątyni. Na pamiątkę dla przyszłych pokoleń, we wschodniej części muru półokrągłego za ołtarzem, wmurowano mocną puszkę mosiężną, mieszczącą w sobie akt założenia kamienia węgielnego, napisany na pargaminie, tudzież kilka monot złotych, srebrnych i miedzianych, stosownie do zwyczaju przyjętego w wypadkach podobnych. Po duchowieństwie, członkowie komitetu i parafjanie śpieszyli z zakładaniem cegieł w otworze pozostawionym w tym celu w murze.

Po skończonem nabożeństwie, które odbyło się wśród wspaniałej pogody, osoby obecne na uroczystości zaproszone zostały przez naczelnika powiatu na obiad. Wznoszono tu toasta, którym towarzyszyły pełne zapału okrzyki „hura," za zdrowie Najjaśniejszego Pana i Rodziny Cesarskiej (przyczem wykonany był hymn narodowy), tudzież najprzewielebniejszego Joannicjusza, arcybiskupa chołmskiego i warszawskiego, najprzewielebniejszego Marcellego, biskupa lubelskiego, gubernatora lubelskiego K. A. Liszyna i byłego naczelnika tejże gubernji M. A. Bućkowskiego. Posłano natychmiast, w imieniu komitetu i parafjan, telegramy do obu najprzewielebniejszych arcypasterzy, jak również do terazniejszego i do byłego naczelnika gubernji, w kilka zaś godzin potem otrzymano od nich przez telegraf odpowiedzi z życzeniem powodzenia dla podjętej sprawy.

Na tem zakończyła się uroczystość założenia kamienia węgielnego pod świątynię, na którą oczekują oddawna miejscowi mieszkańcy prawosławni. Uroczystość ta wywołała nie tylko zapał prawdziwy ze strony parafjan, lecz także spółczucie ze strony reszty ludności.

Świątynia prawosławna w m. Janowie wznoszona jest podług planu wielce gustownego. Miejsce dla tego gmachu wybrane zostało bardzo trafnie: w pobliżu głównej ulicy miasta, na pięknym placu, tuż obok ogrodu miejskiego.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Tydzień giełdowy.** Jakkolwiek ubiegły perjod sprawozdawczy, w skutek świąt izraelskich, cztery tylko obejmuje dni, niemniej jednak obfitował w rozmaitego rodzaju fakta, które znowu uwydatniają chwiejny nastrój giełd europejskich.

W Berlinie giełda poniedziałkowa była wielce zaniepokojoną. Brak pieniędzy, o którym wspomnieliśmy w naszem poprzedniem sprawozdaniu, doszedł do znacznych rozmiarów i sprowadził podwyższenie dyskonta banku pruskiego. Przewidzieliśmy tę ewentualność, która jest następstwem ogólnej sytuacji, wywołanej wprowadzeniem waluty złotej i idącego za nią prawa bankowego. W naszej zeszłotygodniowej kronice zagranicznej obszerniej zastanawialiśmy się nad tym przedmiotem. Dosyć wspomnieć, że ten czynnik w połączeniu z wiadomościami politycznemi, wywarł wpływ deprymujący na giełdę; pod jego naciskiem ucierpiały te nawet papiery, które dotychczas, na mocy swej solidności, stały zdala od wszelkich postronnych wpływów giełdowych. Dodajmy jeszcze, że zewnętrzne ekonomiczne położenie nie jest tyle pocieszającem, ażeby giełda z tej strony mogła zyskać punkt oparcia, na którym obecnie jej zbywa. W drugiej połowie tygodnia obroty były bardzo ograniczone, atoli reakcja ustąpiła miejsca nieco mocniejszemu usposobieniu. Upatrujemy przyczyny tego zjawiska w tem, że obawy poprzednich dni, objawione przygniataniem kursów, były przesadzone i że zatem wypadało powetować niepotrzebnie poniesione straty. Dalej zakupy pokryciowe zrobiły swoje, ażeby podnieść za nizkie notowania, potem działalność jednego ze znaczniejszych banków miejscowych korzystne sprawiły wrażenie, gdyż zakupy przez tenże bank uskutecznione przekonały o istnieniu partji zwyżkowej, widocznie dostatecznemi rozporządzającej środkami, skoro może znaczne ponosić ofary, ażeby utorować sobie drogę do dalszych operacij. Z tych więc zasad giełda zakończyła tydzień miniony w chętniejszem usposobieniu.

Równie rozmaite przechodziła koleje giełda wiedeńska. Roztropna na samym początku bezczynna w połowie tygodnia, przyszła dopiero do siebie w dwóch ostatnich dniach. Słusznie też bardzo była zatrwożoną po otrzymaniu wiadomości z Belgradu że tameczni kupcy zażądali od rządu moratorium, czyli prolongaty terminu płatności swych zobowiązań. Wiedeń w szczególe, a cała Austrja w ogóle jest tak ściśle związaną z księztwami naddunajskiemi, że najmniejszy popłoch finansowy w tych krajach, może schorzałemu przemysłowi austrjackiemu ciężką zadać ranę. Obok tego zewnętrznego czynnika, kłopoty likwidacji końcomiesięcznej i upadłości krajowych domów z branszy manufakturnej musiały zaniepokoić giełdę i pogrążyć ją w tem ponurem usposobieniu, jakiem się od dawnego czasu odznacza. Akcja rządu w przedmiocie subwencji kolejowych ma się rozpocząć po otworzeniu rady państwa i ztąd nadzieja, że dla papierów kolejowych pogodniejsze nastaną dnie. Giełda zajmuje się także kwestją przyszłego kuponu tureckiego, który według półurzędowych zawiadomień, ma stanowczo być wypłaconym, za pomocą nowej pożyczki. Kwestja finansowego upadku Turcji jest w samej rzeczy niezmiernie ważną i nie dziwimy się wcale, że na samo wspomnienie dreszcze przejmują wielce w sprawach tureckich interesowanych giełdowiczów wiedeńskich.

Kierunek giełd zachodnich (Paryż i Londyn) był również wsteczny. Widzimy też, jak wszystkie papiery doznały ubytków kursowych. Zbytecznem byłoby dodawać, że przeważnie wypadki na wschodzie krępują usiłowania poobijaczy, którzy zupełnie wycofali się z dawnych zobowiązań. Targ pieniężny w Londynie zwłaszcza nie jest tak ścieśnionym, jakby się to zdawać mogło. Stopy eskontowej nie podwyższono, a to z powodu nadejścia znacznych transportów złota, równoważących wywiezioną ilość tego metalu.

Panujący brak gotówki na targu pieniężnym w Berlinie, podniesienie stopy skupu weksli przez Bank Niemiecki z 5 na 6%, wpływały i w zeszłym tygodniu na ustosunkowanie się naszej waluty, która przez giełdę tamtejszą zepchniętą została na poziom anormalny, żadnemi zajściami nieusprawiedliwiony; w ogólnem albowiem położeniu politycznem, powodów tego gwałtownego obniżenia znaleźć nie możemy — być może, że wskutek braku remes w Petersburgu, dla pokrycia wysłano ztamtąd nadmierne ilości biletów i dano zlecenie trasowania — w następstwie czego nabywcy trudne stawiali warunki, i wszystkie wartości zmienne temu naciskowi uledz musiały. Okoliczności te, w połączeniu z ciągłem drożeniem kursów wekslowych w Petersburgu, wywołały na giełdzie warszawskiej silną podwyżkę, która z dnia na dzień postępując w całoprocentowych podskokach się objawiała aż do soboty, w którym to dniu oprócz weksli na Berlin, inne dewizy w tendencji tej nieco osłabły.

Ruch wesklami dość był ożywiony, przy ciągłem poszukiwaniu weksli krótkoterminowych na Berlin, któremi ważniejsze porobiono tranzakcje. Zarówno Londyn i Paryż w codziennem były zapotrzebowaniu. Ogólna cyfra obrotów, pomimo świąt izraelskich, mieści się w okresie prawie średnich.

W dziale tutejszych papierów publicznych usposobienie było ospałe — interesa porobione, są tylko małego rozmiaru — w obrotach odbiła się stagnacja w skutek świąt izraelskich się wyradzająca.

Z różnych akcij na giełdzie tutejszej traktowanych, przedmiotem poszukiwania są tylko akcje banku handlowego, których kurs podniósł się na 286,50 w żądaniu, oraz banku dyskontowego, płacony między 254 i 252.

Pożyczki premiowe obu emisij w biegu zeszłego tygodnia przy nieznacznych obrotach spadły: 1-a na 227,50—224,50, 2-ga na 222,50—219,50. Wszelkie inne wartości na cedule giełdowej wymienione, pozostawały bez ruchu, i nominalnie są tylko notowane. *(Gaz. Hand.)*

—

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujące **wypadki miejskie:**

— W dniu 24 września (6 października), o godzinie 8-ej wieczorem, w uczątku Łazienkowskim, w posesji № 25 przy ulicy Solec, z niewiadomej dotąd przyczyny, zapaliła się stajnia należąca do kupca Mordki Milsztejna, która wraz ze znajdującemi się w takowej 5 końmi, wnet spłonęła i ogień dostał się do składów drzewa Milsztejna i kupca Fajnkinda, w posesji № 19, część których z początku zaraz pożaru odcięta, pomimo usilnych działań całej straży ogniowej i trzech maszyn parowych, tli się dotąd. Straty ztąd wynikłe, nie mogą być jeszcze wiadome.

— W uczątku Nowoświetskim, w domu pod № 40 przy ulicy Marszałkowskiej, niewiadomy dotąd z nazwiska człowiek, z klasy robotników około 40 lat wieku mieć mogący, wszedłszy o godzinie 7 wieczorem na główne schody tego domu, w korytarzu 1 piętra, zarznął się nożem stołowym i pomimo udzielonej mu natychmiast pomocy lekarskiej, do życia przywróconym nie został.

Z INNYCH GUBERNIJ.

KRONIKA SĄDOWA.

Sprawa podsądnego sztabs-kapitana Karłowa.

Dnia 16 września, w głównym sądzie wojskowym, pod prezydencją jenerała piechoty A. K. Uszakowa, przy członkach sądu, jenerał-lejtnantach E. K. Dłotowskim i A. L. Danzasie i radcy tajnym A. J. Prozworowie i przy towarzyszu głównego prokuratora wojskowego Milutinie, wprowadzona była sprawa z odwołania się pomocnika prokuratora wojskowego i skargi kasacyjnej podsądnego, sztabs-kapitana 21 muromskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowicza Karłowa od wyroku warszawskiego sądu wojskowo-okręgowego, który powtórnie roztrząsał sprawę przeciwko podsądnemu Karłowowi, oddanemu pod sąd z oskarżenia o rozmyślne zabójstwo komisarza do spraw włościańskich powiatu Makowskiego, radcy dworu Kozynienki, z zasadzki, z niebezpieczeństwem dla kilku osób. Okoliczności tej sprawy były takie, że sztabs-kapitan Karłow był czynnie zobelżony przez komisarza Kozynienkę, w skutku czego niejednokrotnie wyzywał go na pojedynek, ale nie uzyskał zadość uczynienia. Natenczas Karłow, dowiedziawszy się że Kozynienko, udając się w interesie służby do gminy Płoniaw, wyjechał z Makowa wraz z sekretarzem swym Kostrzewskim traktem prasnyskim, przerobił kołnierz swego surduta na kołnierz pułku konsystującego w Makowie w celu aby nie być poznanym, poszedł pomienionym traktem i o cztery wiorsty od miasta, w miejscowości zarosłej krzakami, schował się za krzaki, mając przy sobie rewolwer. Kiedy Kozynienko z Kostrzewskim przejeżdżał traktem koło krzaków, z prawej strony drogi rozległ się o kilka kroków od bryczki wystrzał. Raniony w prawy bok kulą na wylot, Kozynienko powstał z swego miejsca, obalił się na Kostrzewskiego, a potem na bryczkę, lecz nie utrzymał się na tej ostatniej, albowiem konie przestraszone wystrzałem, mocno szarpnęły i uniosły, a Kozynienko oberwawszy fartuch bryczki padł na ziemię. Zaraz po upadnięciu Kozynienko powstał i szybko zmierzał ku stojącemu na drodze oficerowi, który ze swej strony podbiegł do zbliżającego się Kozynienki, strzelił do niego powtórnie i uchwycił za klapę paltota, przyczem tak mocno szarpnął, że Kozynienko zrobiwszy kilka kroków, upadł do znajdującego się przy drodze rowu, gdzie za nim, straciwszy równowagę, upadł i Karłow. W rowie, Karłow przyłożywszy rewolwer do czoła Kozynienki, wystrzelił do niego. Widząc że Kozynienko jest zabity, Karłow powrócił do Makowa i oznajmił o zdarzonem dowódcy bataljonu 22 niższonowogrodzkiego pułku piechoty podpułkownikowi Klimontowiczowi, który go aresztował.

Warszawski sąd wojskowo-okręgowy, zważywszy, że sztabs-kapitan Karłow popełnił zabójstwo nie wypadkowo, ale będąc w stanie mocnego rozdrażnienia, spowodowanego przez zabitego; że nie mając zamiaru zabicia Kozynienki, chciał tylko przymusić go do pojedynku, ale widząc niechęć Kozynienki do przyjęcia wyzwania i będąc pod wpływem mocnego rozdrażnienia, skorzystał z znajdującego się przy nim rewolweru, uznał w myśl 2 części art. 1,455 kodeksu, że Karłow podlega, po pozbawieniu wszelkich praw stanu, zesłaniu do robót ciężkich w fabrykach na 4 do 12 lat, lub zesłaniu na Syberję na osiedlenie; lecz widząc ze sprawy okoliczności łagodzące winę Karłowa, sąd obniżywszy mu karę o dwa stopnie, postanowił: sztabs-kapitana Karłowa, po pozbawieniu go wszelkich szczególnych osobiście i ze względu na stan przynależnych mu i nabytych w służbie praw i prerogatyw, oraz po pozbawieniu go orderu św. Stanisława 3-ej klasy, zesłać na mieszkanie do gubernji Irkuckiej, z zabronieniem mu wszelkiego wydalania się z miejsca wyznaczonego mu na mieszkanie w ciągu dwóch lat, a potem, wyjazdu do innych gubernij i obwodów Syberji w ciągu ośmiu lat; w zarzucie zaś zabójstwa z zasadzki, uznać Karłowa za uniewinnionego. Dalej, zważywszy na zasługi podsądnego i stan jego umysłu w chwili popełnienia przestępstwa, na podstawie art. 838 kod., los podsądnego przedstawić, za pośrednictwem Ministra Wojny, do Monarszej łaski, najpoddanniej wyjednywając zamianę oznaczonej przez prawo kary na zdegradowanie na szeregowca, bez ograniczenia praw i prerogatyw.

Od tego wyroku pomocnik prokuratora wojskowego warszawskiego sądu wojskowo-okręgowego, założył apelację, w której wnosił o uchylenie takowego, z następujących względów: 1) sąd niewłaściwie, w liczbie pytań o winę, zamieścił i pytanie o zastosowaniu do winnego kary; 2) w brew art. 868 ks. XXIV, prezydujący, streszczając istotę sprawy, polecił zamieścić w protokule opinję lekarzy-biegłych, kiedy według prawa, do protokułu zapisują się tylko okoliczności, dotyczące istoty sprawy, na prośbę stron, dla zapewnienia praw podsądnego; 3) sąd, według art. 838 kod. ma prawo prosić o złagodzenie kary i wyznaczenie kary, która jest postanowiona w prawie, ale tylko w tym wypadku, jeżeli przestępstwo popełnione przez podsądnego, nie zawiera w sobie nic hańbiącego pod względem moralnym.

Podsądny sztabs-kapitan Karłow, w swej skardze kasacyjnej, prosząc o uchylenie wyroku, wskazuje, że prezydujący na samym początku posiedzenia, zabronił odczytania listów i dokumentów będących w aktach, a chociaż następnie było upoważnione odczytanie niektórych ustępów z tych listów i dokumentów, to wszelako miały one tylko drugorzędne znaczenie.

Towarzysz głównego prokuratora wojskowego, z przytoczonych argumentów kasacji, chociaż upatrywał tylko w dwóch pierwszych, zawartych w apelacji pomocnika prokuratora wojskowego, naruszenie porządku postępowania sądowego, ale uznawał je za nie o tyle ważne, aby mogły pociągnąć za sobą uchylenie wyroku, a dla tego wnosił, uznając apelację pomocnika prokuratora wojskowego i skargę kasacyjną podsądnego za niezasługujące na uwzględnienie, o zatwierdzenie wyroku warszawskiego sądu wojskowo-okręgowego.

Główny sąd wojskowy postanowił, zgodnie z wnioskiem towarzysza głównego prokuratora wojskowego, wyrok warszawskiego sądu wojskowo-okręgowego, zapadły przeciwko sztabs-kapitanowi Karłowowi, utrzymać w swej mocy.

* Do gazety *Gołos*, piszą z **Szawel**, w gubernji Kowieńskiej, że w pierwszych dniach września, była tam otwarta **trzydniowa wystawa płodów gospodarstwa wiejskiego** kraju Północno-Zachodniego, a szczególniej gubernji Kowieńskiej. Inicjatywa w sprawie urządzenia wystawy należy do miejscowego marszałka szlachty, jednego z największych miejscowych właścicieli ziemskich. Na wystawę zjechało się ze wszystkich powiatów gubernji wielu obywateli; niektórzy przyjechali nawet z Galicji i gubernij Królestwa Polskiego, a jeden — z Poznańskiego. Za bileta wejścia zebrano wciągu trzech dni przeszło tysiąc rubli. Samo to dostatecznie świadczy, jak potrzebne są u nas wystawy na prowincji.

—

* Według doniesienia gazety *Ryżsk. Wiestn.*, 13 września, o godzinie 9 z rana, **w Rydze spadł śnieg.** Na wybrzeżu baltyckiem już od kilku dni panuje zimno. Dnia 12 września o godzinie z rana, w Ulamborgu i Petersburgu był 1 stopień zimna, a w Rydze 4 stopnie ciepła.

—

* Dnia 12 września, o godzinie $1^1/_2$ z południa, nad Odesą, jak donosi miejscowa gazeta, nagle przeleciał straszny wicher znakomitej siły. W mieście, na ulicach połamał on wiele drzew, z rąk przechodzących wyrywał parasole; obalił dorożkę z kilkoma pasażerami; wyrwał część oparkanienia z kratami; budkę pewnego szewca, wraz z znajdującą się w niej dziewczyną, przerzucił z jednej strony ulicy na drugą. Do pewnego domu przyniósł dach żelazny zerwany z budowli. Poniósł także jeden dach żelazny na cmentarz. Pewnego przechodzącego (zecera z drukarni) przerzucił przez pakę, stojącą przy sklepie.

—

* Gazeta *Droeba* donosi, że obecnie **podróżuje po kraju zakaukazkim** profesor st.-petersburgskiej akademji sztuk pięknych, **akwarelista Luiggi Premazzi**, w celu zdjęcia najpiękniejszych tamtejszych widoków. W drugiej połowie września p. Premazzi pojedzie w tym samym celu do Kartalinji i Imerecji.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Konstantynopol, 8 października. Podług dziennika *Bassiret*, rząd turecki postanowił przedsięwziąć od dnia dzisiejszego następujące środki: Dochody ze sprzedaży tytoniu i soli, tudzież haracz, mają być wnoszone do osobnych kas, bez naruszenia atoli praw przysługujących bankowi ottomańskiemu. Procenta od długów państwa wypłacane będą w połowie brzęczącą monetą, w drugiej zaś połowie obligacjami 5-procentowemi, płatnemi za pięć lat, poczem nastąpi regularne spłacanie kuponów brzęczącą monetą.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Projekt nowego kodeksu karnego, który został przedstawiony na radzie Związku Niemieckiego, przez kanclerza państwa, zawiera jeden paragraf odpowiedni artykułowi jaki został niedawno wprowadzony do prawa karnego w Belgji, w skutek głośnej sprawy Duchesne'a. Nowy kodeks niemiecki zawierać będzie w sobie inne jeszcze postanowienie, które dotąd jeszcze nie znajdowało się w prawodawstwie karnem; postanowienie to wydane zostało z powodu procesu hr. Arnima; oznacza ono karę przeciwko urzędnikom ministerstwa spraw zagranicznych, którzy przewinili przez nieposłuszeństwo swoim zwierzchnikom, bądź przez nadużycie tajemnic mających związek z ich urzędowaniem, lub wreszcie przez niedbalstwo w strzeżeniu dokumentów urzędowych, im powierzonych. Trudno pojąć, dla czego artykuł ten stosuje się wyłącznie tylko do urzędników w ministerstwie spraw zagranicznych, albowiem takież same przewinienia mogą się trafiać i w innych ministerstwach, które mogłyby być również karygodnemi. Prawdopodobnie przyjętą zostanie formuła bardziej ogólna, obejmująca wszystkie wypadki tego rodzaju, w jakiejbądź gałęzi służby rządowej wydarzać by się mogły.

* Wyborcy w Hiszpanji wkrótce będą mieli wybierać reprezentantów swoich do Izby deputowanych i do senatu. Rozkaz królewski wydany został dla wezwania municypalności do przygotowania list wyborczych stosownie do prawa 1870 r., które ustanawia głosowanie powszechne bezpośrednie dla wyboru deputowanych a głosowanie powszechne dwustopniowe do wyboru senatorów. Wstęp do dekretu królewskiego oznajmia, że „skoro wojna domowa została już szczęśliwie opanowana i skoro nieprzyjaciel znajduje już tylko przytułek na małej cząstce półwyspu, niepodobna już opóźniać dłużej zwołania zebrań, w celu ażeby ludność wybrała swoich reprezentantów którzy dopomogą królowi do ostatecznego uorganizowania królestwa i do nadania trwałości instytucjom obecnym." Podczas gdy ministerstwo oświadcza, że wojna domowa została szczęśliwie opanowana, karliści nie przestają bombardować jednego z główniejszych miast w królestwie, San-Sebastian, które od początku tej wojny nie było wystawione na tak bolesną próbę. Ten fakt wojenny wygląda szczególniej obok oblymistycznego oświadczenia we wstępie rozkazu królewskiego o zwołaniu wyborców. Główną przyczynę zebrania się kortezów szukać należy w kłopotach finansowych, za które p. Salaverria nie chce dłużej brać na siebie odpowie-

działności. Naturalnie, trudno było zrobić takie wyznanie w urzędowym dokumencie.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 6 października. Moniteur* donosi, że rząd hiszpański uznał za zasadne reklamacje władz francuzkich co do ścigania statków francuzkich i na wodach francuzkich przez okręta strażnicze hiszpańskie, i że spodziewać się należy, że Hiszpanja uczyni również zadość reklamacjom rządu francuzkiego co do zamordowania na wyspie Kubie poddanego francuzkiego Rigeaudeau.

* *Bajonna, 5 października.* Powiadają, że karliści fortyfikują się w swych pozycjach pod Castro Urdiales. — Wszystkie parostatki w porcie Santander zostały zrekwirowane przez rząd dla przewozu do San-Sebastian wojsk posiłkowych.

* *Wiedeń, 7 października. Telegraphen-Correspondenz-Bureau* podaje wiadomość z Belgradu, że wczoraj doręczona została rządowi serbskiemu nota wielkich mocarstw w przedmiocie stosunku Serbji do Porty.

* *Luxemburg, 5 października.* Uroczystość dwudziestopięcioletniej rocznicy namiestnictwa księcia Henryka niderlandzkiego rozpoczęła się dziś, wśród licznego udziału publiczności.

* *Kopenhaga, 6 października.* Złożona z 52 członków połączona lewica Folksthingu wydała wczoraj do wyborców manifest z wyrażeniem nieufności stronnictwa względem ministerstwa, które odroczyło posiedzenia sejmu przed złożeniem budżetu i z oświadczeniem, że poprzednia większość lewicy zjednoczyła się znowu pod jednym wspólnym sztandarem.

* *Konstantynopol, 5 października.* Zaprzeczają tu urzędownie wiadomości, jakoby Porta kazała zająć militarnie wyspę na rzece Drinie, będącą dotąd przedmiotem sporu pomiędzy Turcją a Serbją. Przeciwnie, dla uniknienia większego jeszcze zagmatwania teraźniejszej sytuacji politycznej, Porta zaprotestowała przeciw zajęciu wyspy pomienionej przez Serbję w ten jedynie sposób, że oświadczyła, iż rząd turecki zastrzega sobie prawo do posiadania wyspy. — Gubernator bośniacki, telegramem z 3-go b. m., zawiadomił rząd, że dywizja złożona z sześciu bataljonów, posłana 23 września do Niksicu dla zaopatrzenia w żywność wojsk tureckich, stojących obozem pod tem miastem i pod Dugą, zaatakowaną została w drodze przez powstańców. Ci ostatni atoli, po czterogodzinnej walce, zostali całkiem pobici. Po zdobyciu następnie przez wojska tureckie blokhauzu Krstac, dywizja przybyła 25-go do Niksicu i wróciła ztamtąd do Gacko. Chewket-pasza na czele 3-ch bataljonów i Ali-pasza z 4-ma bataljonami, posłani zostali do Trebinji, dla oczyszczenia drogi z Trebinji do Raguzy.

* *Londyn, 5 października.* Podług wiadomości z Szangai z daty wczorajszej, „Gazeta Pekińska" ogłosiła dekret cesarski, dozwalający wymiany komunikacij dyplomatycznych pomiędzy departamentami rządu chińskiego a reprezentantami dyplomatycznymi obcych państw.

* *Nowy-Jork, 6 października.* Obawiają się w Friarspoint (Mississippi) wybuchu zajść pomiędzy murzynami a ludnością białą. Kobiety i dzieci opuściły już to miasto; ludność biała połączyła się dla wspólnej obrony.

---

* **Jubileusz Donizettego** obchodzono w Bergamo jednocześnie z jubileuszem Michała Anioła we Florencji. Bergamo jest miastem rodzinnem znakomitego kompozytora. Tam Donizetti do czternastego roku życia żył nieznany z talentu, jako uczeń krawiecki; przypadkiem dopiero poznał nadzwyczajne jego zdolności muzyczne miejscowy nauczyciel muzyki i kompozytor Szymon Mayer. Jak wiadomo, Donizetti w końcu popadł w obłąkanie. Nieszczęśliwy, w stanie tym jeden tylko wydawał jęk: *Il povèro Donizetti, mori!* Wśród burz rewolucyjnych w roku 1848, znakomity i tyle popularny kompozytor zakończył życie prawie w zapomnieniu. Teraz dopiero rodzinne miasto z wielką pompą i wśród ogromnego udziału ludności zwłoki jego razem ze zwłokami wspomnionego Szymona Mayera pochowało w katedrze Sta Maria Maggiore.

—

* **Portret Joanny d'Arc.** W tych czasach zrobiono w Paryżu ważne odkrycie, mianowicie znaleziono oryginał portretu Dziewicy Orleańskiej, zdjęty z natury przez artystę szkockiego Panera. Przed kilku laty, amator obrazów w m. Orleanie, niejaki Ovre, nabył go w liczbie wielu innych i niezwróciwszy na niego uwagi, porzucił na strych. Niedawno obraz ten wpadł w ręce znawcy, kazano go odczyścić i dopiero zwrócono uwagę na jego historyczne znaczenie. W tym celu wyznaczoną być ma przez dyrektora sztuk pięknych oddzielna komisja.

—

* **Gustaw Pfleger-Morawski,** najznakomitszy poeta czeski nowoczesny, **zmarł** temi dniami w Pradze. Obok kilku dzieł dramatycznych, napisał Morawski wiele romansów, które znalazły rozgłos i po zagranicami jego ojczyzny, a z tych wymienić należy napisane po czesku romanse wierszowane: *Stracony żywot, Z małego świata, Pani fabrykantowa* i bardzo wiele innych.

—

* **W sprawie beatyfikacji Kolumba,** podaje *Köln. Ztng* następującą wiadomość z Rzymu: Nie ulega wątpliwości, że beatyfikacja Krzysztofa Kolumba jest już tylko kwestją czasu, i prędzej czy później nastąpi niezawodnie. Już podczas soboru watykańskiego w roku 1870, poruszano sprawę tej beatyfikacji i odnośne postulatum przedłożono Ojcu świętemu. Arcybiskup z Bordeaux, kardynał Bonnet stał wówczas na czele agitacji, a popierali go liczni dostojnicy kościoła, między nimi kilku kardynałów i arcybiskupów, dowodząc, iż nic słuszniejszego nad przyznanie niebieskiej aureoli żeglarzowi, ktory pierwszy przebył nieznane i przerażeniem napełniające marynarzy przestrzenie Oceanu Atlantyckiego, odkrył nową ziemię i tem samem umożebnił rozpowszechnienie słowa bożego na drugiej półkuli ziemskiej.

—

* Liczba wychodzących w Paryżu **pism perjodycznych**, stosownie do ogłoszonego w tych dniach katalogu, wynosi 743. Z tych jest — 53 teologicznych, 63 prawnych, 10 dotyczących jeografji i historji, 56 belletrystycznych, 25 szkolnych, 53 literackich, filozoficznych, ligwistycznych, etnograficznych i bibljograficznych 11 dotyczących malarstwa, 2 fotografji, 8 budownictwa i archeologji, 17 muzycznych, 8 teatralnych, 61 dzienników modnych (4 wyłącznie poświęconych czesaniu włosów), 78 technicznych, 69 lekarskich i farmaceutycznych, 47 naukowych, 23 morskich i wojennych, 18 dotyczących rolnictwa, 12 poświęconych sportowi i innym kwestjom, nareszcie 37 codziennych gazet politycznych i 11 przeglądów politycznych.

—

* Ksiądz David podaje ciekawe **szczegóły o Chinach,** z powodu których wydał osobne dzieło.

Niektóre prowincje chinskie doszły, skutkiem wojen domowych, do tego, że ludność w nich zmniejszyła się o $^{4}/_{5}$. W niektórych miastach, w ciągu dwóch lat ostatnich, rzeźnicy mogli tylko sprzedawać mięso zwierząt, padłych z wycieńczenia.

Opowiadają zwykle o rolniczem bogactwie Chin, lecz bogactwo to jest zupełnie warunkowe. Są prawda miejsca, gdzie funt mąki pszennej kosztuje $2^{1}/_{2}$ kop., lecz za to na przestrzeni secin wiorst trzeba się żywić tylko ryżem i tykwą gotowaną.

Chińczycy przechwalają się doskonałością swej herbaty, lecz do herbaty tej, mieszają oni, bez oszczędzania, liście rośliny Rhamnus frangula i białej róży.

Wychwalana pracowitość chińska także nie prowadzi do niczego. Jeśli komuś powiedzie się cóśkolwiek zaoszczędzić, to te niewielkie bogactwa niezwłocznie przechodzą do szerokich kieszeni mandarynów.

W liczbie szczególnych zwyczajów, istniejących w Chinach, jest zwyczaj grzebania wszystkich bez wyjątku nie na cmentarzu, lecz w polu, pod drzewem, którego nikt ściąć nie śmie. Tym sposobem, rozumie się, pola coraz bardziej zmniejszałyby się i w ciągu 5 lub 6 lat całe Chiny zamieniłyby się w jeden nieprzerwany cmentarz. Lecz w dzień wstąpienia na tron nowej dynastji, na całej przestrzeni państwa jednocześnie ścinane są wszystkie drzewa grobowe, a pługi zaorują mogiły. Przy ostatniej zaś dynastji wstąpienie jej na tron uwarunkowane zostało pozwoleniem zachowania drzew grobowych i samych mogił, oraz zachowano obyczaj maleńkich nóżek u kobiet klas wyższych, ponieważ wielu nowatorów powstawało przeciw szpeceniu natury. Mylnem jest także mniemanie, jakoby godności honorowe udzielane były w Chinach podług egzaminów *lub* za zasługi. Wszystko to kupuje się za pieniądze.

—

* **Podrabianie starożytności.** W skutek podanej temi dniami we Lwowie denuncjacji o przemycanie tytoniu, zrobiono tamże rewizję na dworcu kolei Brodzkiej. Zamiast tytoniu, znaleziono rozmaite starożytności polskie, srebrne przedmioty znakomicie rzeźbione, tudzież z kości słoniowej, buławy, guzy, spinki i t. p. Mniemano więc, iż rzeczy te pochodzą z kradzieży; okazało się jednak, że to są podrobione przedmioty starej sztuki, wykonywane we Lwowie przez bronzownika i pieczętarza, który z każdego udzielonego sobie wzoru umie wybornie korzystać. Handel temi zabytkami prowadzi jakiś starozakonny.

—

* W początku miesiąca września, roku bieżącego odbyło się, jak pisze wiedeńska *Neue Freue Presse* z Bukaresztu, **uroczyste założenie kamienia węgielnego do pałacu** w letniej rezydencji księcia Karola rumuńskiego, w dolinie Pelesz, na granicy Siedmiogrodzkiej, w pobliżu klasztoru Synaj. Książę Karol, położywszy pierwszy kamień do fundamentu nowej budowy, wynurzył życzenie, aby przyszły „Kastel-Pelesz" stał się kolebką dynastji. Księżna rumuńska i jej damy dworskie znajdowały się w wykwintnych kostiumach narodowych rumuńskich; a mnóstwo znakomitszych osób z Bukaresztu i sąsiedniego Kronsztatu było obecnych przy zakładaniu kamienia węgielnego.—Nowobudujący się, podług planu architekta wiedeńskiego Doderera, gmach, leży o kilometr odległości od przyszłej stacji drogi żelaznej i nowopowstającego miasta Synaj, w czarującej dolinie na stoku góry Bucest, wznoszącej się na 8,000 stóp. Gmach ten będzie jak się zdaje, jednym z najlepszych utworów szkoły wiedeńskiej i nie pozostanie zapewne bez wpływu na rozwój sztuki budowniczej w Rumunji.—Na budowę tego zamku patrzą jako na nowy dowód ustalenia się w Rumunji dynastji książęcej i jako na objaw pokojowych zamiarów rządu rumuńskiego w obec zamieszek, jakie mają miejsce obecnie w granicach Turcji.

Redaktor, **M. Berg.**

Warszawa
dnia 27 września (9 października).

Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Podaje do wiadomości, że od d. 3 (15) Października r. b., wprowadzony zostaje w wykonanie następujący rozkład biegu pociągów na pomienionych drogach.

I. *Kurjerskie* z powozami klasy I i II:

a) z Warszawy do Sosnowic i Granicy, wychodzący o godz. 7 m. 20 z rana, przybywa do Sosnowic o godz. 2 m. 40, a do Granicy o godz. 2 m. 30 po południu.

W odwrotnym kierunku, wychodzi z Sosnowic o godz. 1, a z Granicy o godz. 1 m. 10 po południu i przybywa do Warszawy o godz. 8 m. 20 wieczorem.

b) z Warszawy do Aleksandrowa i Ciechocinka, wychodzący o godz. 3 m. 5 po południu, przybywa do Aleksandrowa o godz. 8 m. 10, a do Ciechocinka o godz. 8 m. 38 wieczorem.

W odwrotnym kierunku, wychodzi z Ciechocinka o godz. 8 m. 40, a z Aleksandrowa o godz. 9 m. 15 z rana i przybywa do Warszawy o godz. 2 m. 20 po południu.

II. *Osobowe* z powozami klasy I, II, III i IV.

a) z Warszawy do Granicy i Sosnowic, wychodzący o godz. 7 m. 45 wieczorem, przybywa do Granicy o godz. 6 a do Sosnowic o godz. 6 m. 10 z rana.

W odwrotnym kierunku, wychodzi z Granicy o godz. 11 m. 5, a z Sosnowic o godz. 10 m. 50 wieczorem i przybywa do Warszawy o godz. 9 m. 25 z rana.

W związku z powyższym pociągiem kursować będzie pomiędzy Skierniewicami i Kutnem pociąg osobowy, z powozami wszystkich czterech klas. Pociąg ten, wychodzący ze Skierniewic o godz. 9 m. 52 wieczorem, przybywa do Kutna o godz. 11 m. 30 w nocy; w odwrotnym zaś kierunku wychodzi z Kutna o godz. 5 m. 25 z rana i przybywa do Skierniewic o godz. 7 m. 5 z rana.

b) z Warszawy do Sosnowic i Granicy, wychodzący o godz. 11 m. 15 przed południem, przybywa do Sosnowic i Granicy o godz. 8 m. 35 wieczorem.

W odwrotnym kierunku, wychodzi z Sosnowic o godz. 8 m. 55, a z Granicy o godz. 9 m. 5 z rana i przybywa do Warszawy o godz. 6 m. 15 wieczorem.

c) z Warszawy do Aleksandrowa, wychodzący o godz. 6 m. 35 rano, przybywa do Aleksandrowa o godz. 1 po południu.

W odwrotnym kierunku, wychodzi z Aleksandrowa o godzinie 3 m. 10 po południu i przybywa do Warszawy o godz. 9 m. 45 wieczorem.

III. *Osobowo-towarowy* z powozami klasy I, II, III i IV, wychodzący z Aleksandrowa o godz. 7 m. 55 z rana przybywa do Ciechocinka o godz. 8 m. 7 z rana.

W odwrotnym kierunku, wychodzi z Ciechocinka o godz. 8 m. 48 wieczorem i przybywa do Aleksandrowa o godz. 8 m. 58 wieczorem.

Bliższe szczegóły o biegu powyżej wyszczególnionych pociągów, podają rozkłady jazdy, na wszystkich stacjach obu dróg żelaznych znajdujące się.

Przytem Dyrekcja nadmienia, że pociągi, na przestrzeni pomiędzy Aleksandrowem a Ciechocinkiem kursować mające, wyprawiane będą tylko trzy razy w tygodniu, a mianowicie: w Niedzielę, Wtorki i Piątki.

Warszawa dnia 18 (30) Września 1875 r. 6,347

—

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej.

Podaje do wiadomości pp. Akcjonarjuszów, że na odbytem w dniu 20 Września (2 Października) r. b. publicznem dziewiątem losowaniu akcij Towarzystwa, wylosowano następujące N-ra akcij.

Akcij dziesiętnych po Rs. 1,000: N-ra 1,031—40 i 6981—90. Akcij pojedynczych po Rs. 100: N-ra 11,461, 11,617, 12,283 i 12,398. Spłata wylosowanych akcij i wydawanie świadectw tymczasowych na akcje pożytkowe nastąpi jednocześnie z wypłatą 19-go kuponu, a to poczynając od 2 Stycznia 1876 r.

Zawiadamia przytem Rada Zarządzająca, że z poprzednio wylosowanych akcij, dotychczas nie zostały przedstawione do wypłaty: akcja na rs. 1,000 oznaczona N-m 2,981—90 i akcja na rs. 100 za N-m 10,725 wyciągnięte w 8-m loso-waniu. 6335

Spostrzeżenia meteorologiczne dostrzeżone przez obserwatorjum warszawskie.

Dnia 25 Września (7 Października) 1875 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. według Celsjusza	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	758.4	+ 7.9	93	zachodni.
1	757.2	13.0	65	poł.-zachodni.
9	754.1	+ 9.8	71	poł.-zachodni

Dnia 26 Września (8 Października) 1875 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. według Celsjusza	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	754.0	+ 7.8	89	poł.-zachodni,
1	756.1	+ 11.8	56	zachodni
9	756.8	+ 6.6	83	zachodni.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś,* w sobotę, opera komiczna w 4 aktach, **Perichola.**—Początek o godzinie $7^{1}/_{2}$. — *Jutro,* w niedzielę, balet **Meluzyna.** – *Wczoraj,* było osób 456.

TEATR ROZMAITOŚCI. —*Dziś,* w sobotę, przysłowie dramatyczne w 1 akcie, **Kosa i kamień;** — komedja w 2 aktach, **Stara Romantyczka;**—obrazek sceniczny w 1 akcie, **Synalek.** Początek o godzinie $7^{1}/_{2}$. — *Jutro,* w niedzielę, komedje: 1-szy raz, **Spadochron; Babie lato; Łobzowianie.**— *Wczoraj,* było osób 576.

W SALACH REDUTOWYCH.—*Jutro,* w niedzielę, 28 września (10 paździer.) r. b., o godzinie 1 z południa, danym będzie **Wielki koncert** Adama *Münchheimera.*— Program: Część I-a. 1. „Bogarodzica," pieśń z X wieku, ułożona na chór i orkiestrę; 2. Recitativo i duet z op. „Stradiota," (libretto J. S. Jasińskiego),—pani Dowiakowska, p. Filleborn i panna Rybicka); 3. Antrakt, scena i barkarolla z op. „Stradiota," — pp. Filleborn. Suszyński, Wasilewski i chór; 4) a) „Matka i dziecię, scena dramatyczna, Donizettego, i b) Śpiewka hiszpańska, Yradiera,—odśpiewa pani Friderici-Jakowicka; 5. „Mistrz Twardowski", legenda na orkiestrę.—Część II. 6. „Mostek," mazurek na same głosy (słowa R. Kurpińskiego),—pp. Filleborn, Cieślewski, Ulbrycht, Kwieciński, Grüdiger, Suszyński, Wasilewski i Siwicki; 7. Antrakt i arja z op. „Otton Łucznik" (libretto J. Chęcińskiego),—pani Dowiakowska; 8. Sekstet i Scherzo z op. „Otton Łucznik,"—panie: Dowiakowska, Rybicka, pp. Cieślewski, Grüdiger, Suszyński, Siwicki i chór; 9. Chór zwycięzki z op. „Stradiota".—Z wyjątkiem Nru 4-go, program złożony wyłącznie z utworów koncertanta.—Cena miejsc: bilet numerowany w pierwszych rzędach rsr. 2 kop. 5 na ubogich; bilet numerowany w następnych rzędach rs. 1 kop. 50 i 5 na biednych; bilet nienumerowany rs. 1; galerja kop. 50.—Bilety sprzedają się w księgarniach pp. Gebethnera i Wolfa, Sennewalda, Hösicka, oraz w sklepie p. Wernica w domu Rezlera, w dzień zaś koncertu w kasach przy wejściu.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Jutro,* w niedzielę, **Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Ad. Sonnenfelda.— Początek o godzinie 4 i pół. — Cena wejścia kop. 25.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH.— Otwarta *codziennie,* od godziny 10-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. —Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 23 rano.

Pociąg pocztowy o godzinie 11 minut 8 wieczór.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 7 min. 53 wieczorem i o godz. 4 min. 8 rano.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 15 rano.

Pociąg osobowy (klasy 1, 2 i 3), o godz. 10 wieczorem.

Pociąg osobowo - miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 5 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: kurjerskim o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowymi o godz. 11 min. 15 z rana i o godz. 10 wieczorem.

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 8 min. 20 wieczorem.

Osobowy (4 klasy) o godz. 6 min. 20 po południu.

Osobowy (3 klasy), o godz. 7 min. 30 z rana.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 15 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 35 rano.

Pociąg osobowo - miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 5 po południu (tylko do Włocławska).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 10 min. 15 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 z rana.

---

* W dniu 26 (8) bież. mies. i r., chorych w 8miu cywilnych szpitalach: przybyło 52, wyzdrowiało 22, umarło 6, pozostało 1478 (mężczyzn 687, kobiet 791), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 105, kobiet 111.

Przyjechali: — Jenerał-lejtnant *Schilder-Schildner*, z Charkowa; — jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Brandt*, z gubernij wewnętrznych; — jenerał-majorowie: *Połowcow*, z Grodna, *Dochturow*, z Płocka, baron *von Raden* z Częstochowy;—rzeczywisty radca stanu *Rosenfeldt* z zagranicy.

Wyjechali: — Tajny radca hrabia *Siwers*, do Płocka;— jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Merder*, do Moskwy;—rzeczywisty radca stanu *Sobolewski*, do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 27 Września (9 Października) 1875 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacone Rs.	Płacone k.
Berlin za 2 dn.	dł. ter. 300 R. M.	109	95	109	65
„	2 d. „ „	109	$87^{1}/_{2}$	109	$51^{1}/_{2}$
Gdańsk, Wrocław, Szczecin i Hamburg	2 m. „ „	—	—	—	—
„	2 d. „ „	—	—	—	—
Londyn	3 m. 1 F. Szter.	7	40	7	38
„	kr. ter.	7	41	—	—
Paryż 3/m. p. d. 10	300 Fran.	88	65	88	35
„	10 d. „ „	88	65	88	35
Wiedeń	2 m. 150 Z. W.	98	40	—	—
„	8 d. „ „	99	$22^{1}/_{2}$	98	$77^{1}/_{2}$
Petersburg	3 m. 100 Rsr.	99	—	98	75
„	à Vista „ „	100	10	105	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	158	75
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		89	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		75	—	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	78	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		118	—	117	—
„ „ małe szt.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		101	50	100	50
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		286	50	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		253	—	252	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 250 rs.		—	—	235	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 100		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towar. fabryk cukru za rs. 500		—	—	—	—
Akcje Tow. fab. cukru i rafin. Leonów rs. 250		—	—	—	—
„ „ „ Józefów rs. 250		320	—	318	—
Akcje Dobrzelińskiego Tow. fab. cukru rs. 500		—	—	—	—
Akcje Tow. przem. zakł. mech. i górn. Lilpop, Rau i Löwenstein w Warsz. za rs. 1000		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	99	50
„ „ małe sztuki		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	113	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	53	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	33	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	80	—
Listy Zastawne III Okr. S. I. za rs. 100 d. szt.		96	—	95	70
„ „ „ małe sztu.		—	—	—	70
Listy Zastawne III Okr. S. II. za rs. 100 d. szt.		—	—	—	70
„ „ „ małe sztu. [1]).		—	—	—	70
Listy Zastawne nowe z r. 1869 za rs. 100 d. sz. [2])		93	65	93	35
„ „ „ małe sztu.		93	55	93	25
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		89	95	89	65
„ „ „ II Serja		89	75	89	45
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		82	50	81	50
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		82	25	81	95
„ „ „ małe sztuki		82	15	81	85
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	90	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		100	—	99	—
„ „ „ 1861 „		99	75	98	75
„ „ „ 1869 „		99	75	98	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		236	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		229	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		—	—	105	—
Monety.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	3
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	60
Pruskie Bilety Kasowe		1	$10^{1}/_{2}$	—	—
Bilety Bankowe Austrjackie		—	$66^{1}/_{2}$	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $18^{5}/_{8}$.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $48^{11}/_{16}$.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. $11^{1}/_{2}$.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. $20^{15}/_{16}$.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 $42^{7}/_{8}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE—КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЛЕГІИ

N. D. 6850. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych:

Dobra Berejów w powiecie Lubartowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10200.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Lublin d. 23 Wrześ. (5 Paźdz.) 1875 r.
Prezes, Bieliński
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6360. *Sędzia Komisarz masy upadłości Hersza Lejb Gesundhejt.*

Wzywa niniejszem wierzycieli tejże masy jako to: Maksa Salberga, D. Maliniaka, A. Hartmana, D. Wejnsztoka, S. Goldberga, L. Sygielberga, W. Farbstejna, I. Feuerstejna, L. Breslauera, Mendelsohna, P. Mardera, B. Sztuückgolda, A. I. Körnera, Lande et Muttermilch, J. Poznańskiego, M. Lewi, L. Libas wszystkich w Warszawie, oraz H. Sommer, Maxa Brossa, Marcusa Bross, Braci Schmidt, W. Dawis, G. Blum, H. L. Magnus, Simon et Bitner, Schottändera, Delebanka wszystkich w mieście Lipsku zamieszkałych, tudzież wszystkich wierzycieli tej masy z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomowych, aby w d. 30 Września (12 Października) 1875 r. o godzinie 5½ po południu, stawili się osobiście lub przez pełnomocników w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego Warszawskiego posiedzenia swe w Warszawie pod № 549 odbywającego, a to celem wysłuchania sprawozdania Kuratorów masy powyższej, postanowienia względem dalszej pertraktacji takowej, wreszcie ułożenia potrójnej listy kandydatów na Syndyków tymczasowych. Nadmienia się, iż niestawający uważani będą za podzielających zdanie stawających wierzycieli.

Warszawa d. 24 Września (6 Paźdz.) 1875 r.
G. Gebethner.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6364. Józef Karpiński Obrońca przy Senacie w Warszawie pod № 732 zamieszkały w imieniu i na rzecz Weroniki z Mazowieckich po Tomaszu Rządkowskim b. Woźnym przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pozostałej wdowy, we wsi Zakrzewku, powiecie Toruńskim, Wielkiem Księztwie Poznańskiem zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne w Warszawie u Józefa Karpińskiego Obrońcy przy Senacie jak wyżej zamieszkałego obrane mającej, z mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 10 (22) Czerwca 1875 r. i w myśl art. 770 K. C. F. donosi i ogłasza, iż po tymże Tomaszu Rządkowskim w d. 17 (29) Września 1866 w Warszawie zmarłym, otworzył się spadek złożony głównie z współwłasności dwóch sum: rs. 1,245 i 2,775 z procentem pod Nr. 15 i 16 pierwotnie w dziale IV wykazu hypotecznego dóbr ziemskich Bądków w okręgu Czerskim, gubernji Warszawskiej położonych ubezpieczonych, na poczet których planem klassyfikacyjnym szacunku tychże dóbr suma rs. 1,647 kop. 2 z procentem wydzielona została, gdy zaś pomimo ogłoszonego i ukończonego postępowania spadkowego, do spadku tego po Tomaszu Rządkowskim prócz pozostałej wdowy wyżej wyrażonej nikt zjinnych Sukcesorów nie zgłosił się, dla tego podpisany Obrońca wzywa wszystkich tych którzy by się za spadkobierców Tomasza Rządkowskiego uważali i do spadku jego legitymować chcieli, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Dzienniku Warszawskim i w Dzienniku Gubernialnym Warszawskim, z prawami swemi do księgi wieczystej dóbr ziemskich Bądków, w okręgu Czerskim, gubernji Warszawskiej położonych, zgłosili i należycie takowe prawa udowodnili, po upływie bowiem powyższego czasu Weronika z Mazowieckich Rządkowska wniesie do Trybunału Cywilnego w Warszawie żądanie o wprowadzenie jej w posiadanie rzeczonego spadku w myśl art. 770 K. C. F.

Warszawa d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1875 r.
J. Karpiński Ob. p. S.

N. D. 6337. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłej Rozalji z Trzcińskich Walewskiej wierzycielce sumy złp. 1000 czyli rs. 150 dawniej na dobrach Koźle z okręgu Rawskiego zabezpieczonej w Dz. IV pod N. 16, a następnie wykreślonej i do Depozytu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego złożonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczonym został termin na d. 8 (20) Kwietnia 1876 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 25 Wrześ. (7 Paźdz.) 1875 r.
Włodzimierz Kretkowski.

N D. 6340. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Jana Józefa Mauzel wierzyciela sumy rs. 15770 kop. 75 w Dziale IV pod Nr. 3 wykazu, na Nieruchomości Warszawskiej N. 927B u bezpieczonej, do której odnosi się rygor w Dz. III pod Nr. 7 zamieszczony, oraz właściciela prawa dwuletniej dzierżawy tejże nieruchomości Nr. 927B w Dziale III pod Nr. 9 zapisanego.

2. Emilji z Manzlów Gay wierzycielki sumy rs. 3500 w Dziale IV pod Nr. 4 wykazu na nieruchomości Warszawskiej Nr. 927 lit. B ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego wyznaczony jest termin na dzień 15 (27) Kwietnia 1876 r., w kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta.

Stanisław Jasiński.

N. D. 6320. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1) Marjana Turowskiego któremu służyło prawo pobierania procentów od sumy rs. 2038 k. 36 na dobrach Załe Świechy z okręgu Łęczyckiego zabezpieczonej. 2) Olimpji z Growskich Trembińskiej, współwłaścicielki dóbr Zieleniew z okręgu Łęczyckiego, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin na dzień 18 (30) Kwietnia 1876 r. w kancelarji Ziemiańskie w Warszawie.

Kuczyński.

N. D. 6326. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

1. Po Jadwidze ze Słaskich Wedzińskiej wierzycielce sumy rubli 1221 kop. 94 w Dz. IV Wykazu Hypotecznego dóbr Wola Życińska z okręgu Nowo-Radomskiego pod Nr. 5 hypotekowanej.

2. Po Annie z Krauzów 1 voto Sztach secundo Tibich dla której w dziale III wykazu hypotecznego dóbr Russocice z okręgu Konińskiego pod Nr. 16 jest zabezpieczone prawo wieczystej dzierżawy sześciu morgów miary nowopolskiej gruntu.

3. Po Lajzerze Jakubowiczu sum: rs. 3500 na dobrach Zalesiaki z o-gu Wieluńskiego pod N. 3; rs. 2955 kop. 60, na dobrach Mokrsko z o-gu Wieluńskiego pod Nr. 57, 59 i 63; rs. 970 na dobrach Jaworzno z okręgu Wieluńskiego pod Nr. 44; rs. 497 kop. 65, z większego kapitału rs. 2047 kop. 65 i kosztów rs. 50 pochodzącej na dobrach Włóczyn A z okręgu Sieradzkiego wszystkich w Dz. IV wyk. hyp zabezpieczonych; tudzież co do prawa wycięcia i wybrania lasu w Dz. III pod Nr. 15 i Ewikcji w Dz. IV pod N. 21 wyk. hyp. dóbr Kraszewice z o-gu Wieluńskiego, prawa wycięcia i wybrania lasu w Dz. III pod N. 4 wyk. hyp. dóbr Wola Kuźniowska z o-gu Nowo Radomskiego, oraz prawa wycięcia i wybrania lasu w Dz. III pod N. 14 i Ewikcji w Dz. IV pod Nr. 35 wyk. hyp. dóbr Kletnia z o-gu Nowo-Radomskiego dla tegoż Lajzera Jakubowicza hypotekowanych, wreszcie

4. Po Lajbie i Mindli z Grünów małż. Erensztejn właścicielach nieruchomości w m. Kaliszu za bramą Piskorzewską przy rzece Prośnie położonej, Nr. pol. 407 oznaczonej, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam ostateczny termin w tutejszej Kancelarji Ziemiański j na d. 1 (13) Kwietnia 1876 r.

Kalisz d. 10 (22) Września 1875 r.
Korycki.

N. D. 4279. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.*

Po śmierci. 1. Majera Majerczak, współwłaściciela nieruchomości w mieście Radomiu Nr. hyp. 35 i 172 oznaczonych, 2. Chawy Ejsenberg współwłaścicielki takiejże nieruchomości pod N. 234 sytuowanej, 3. Jadwigi z Kolakowskich Lipskiej, właścicielki dóbr ziemskich Wólka Klucka, z o-gu Szydłowieckiego, współwłaścicielki resztującego szacunku za dobra Samwodzie, z okręgu Kozienickiego w Dz. IV Wyk. tychże dóbr pod Nr. 6 zabezpieczonego, oraz wierzycielki sum rs. 2632 i rs. 368 na dobrach Paciorkowa Wola z o-gu Kozienickiego, w Dz. IV pod N. 2 i 7 ulokowanych, 4. Marji z Górskich Karskiej, współwłaścicielki dóbr Czerników z o-gu Opatowskiego, wierzycielki summy rs. 2100, zabezpieczonej na dobrach Rylowice z o-gu Sandomierskiego oraz rs. 3000 na dobrach Janowice Bagniste z tegoż okręgu i wreszcie: 5. Fabjana Zychowicza, właściciela dóbr Glinice z o-gu Radomskiego, wierzyciela sumy rs. 1323 kop. 84, w Dz. IV Wyk. Hyp. dóbr Maksymiljanów w o-gu Radomskim położonych, pod N. 5 zabezpieczonej, jak niemniej właściciela kaucji w sumie rs. 900 na dobrach Prendocinek w Dz. IV pod N. 7, i prawa dwunastoletniej dzierżawy w Dz III pod N. 11 zapisanych, otworzyły się spadki do regulacji których termin na dzień 6 (18) Stycznia 1876 r. w Kancelarji mojej wyznaczam.

Radom d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1875 r.
Bolesław Ettinger.

N. D. 4259. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po śmierci: 1. Teresy z Sucheckich Jerzmanowskiej. 2. Łukaszu Królu. 3. Michale Baruszewskim, otworzyły się spadki do których należą:

1. Po Jerzmanowskiej sumy *a*. 1,000 rs., *b*. 1,000 rs., *c*. 2,665 rs. 75 kop. w Dz. IV Wyk. Hyp. pod Nr. 32, na dobrach Kąpiołki z o-gu Pilickiego gubernji Kieleckiej intabulowane, z przywiązanem względem wymagalności ich zastrzeżeniem w Dz. III tegoż Wykazu pod N. 24 zapisanem.

2. Po Królu, suma rs. 450 na nieruchomości w mieście gubernialnem Kielcach N-em Hyp. 31 oznaczonej, w Dz. IV Wyk. Hyp., pod Nr. 4 ubezpieczona.

3. Po Baruszewskim, współwłasność nieruchomości w m. Kielcach pod N-em 137 Hyp. położonej.

Do regulacji spadków tych przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach termin prekluzyjny zakreślony został na d. 2 (14) Stycznia 1876 r.

Kielce d. 18 (30) Czerwca 1875 r.
Adam Szczepanowski.

N. D. 4258. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Ogłasza, że po Ildefonsie Łuczyckim w d. 10 Maja 1867 r. zmarłym, otwarł się spadek:

a. Co do własności dóbr Dąbrowica z okręgu Pilickiego gub. Kieleckiej, oraz co do innych praw i sum na tychże dobrach w Dz. IV Wyk., zapisanych, a mianowicie:

b. Co do służącej mu schedy, po Michale Łuczyckim dziadku; z sumy złp. 130,000 pod Nr. 9, i innych z tej samej sumy sched od Franciszki z Łuczyckich Blaskiej, od Joanny z Łuczyckich Trepczyny, od Józefa Borkiewicza, od Józefy z Łuczyckich Sikorskiej i od Florjana Łuczyckiego nabytych.

c. Co do prawa ewikcji za długi nieprzekazane ad N. 9 lit. *b*.

d. Co do sum: reszty sumy złp. 20,000 i kwoty złp. 2750 ad N. 9 lit. *f*, 10,000 złp. i 5000 złp. ad N. 9 lit. *k*, 4000 złp. i 2000 złp. ad N. 9 lit. *g*, 25,000 złp. i 24000 złp. ad N. 9 lit. *g* i ad N. 13 i 16 12000 złp. i ¼ części 11000 złp. ad N. 9.

Do regulacji tego spadku termin na dzień 5 (17) Stycznia 1876 r. w Kancelarji mej wyznaczony został.

Kielce d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1875 r.
Grzegórz Juszyński.

N. D. 4261. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Zawiadamia interesowanych: że do uregulowania przed nim spadku sumy rs. 30,000 hypotekowanej na dobrach Taboryszki w powiecie Kalwaryjskim po Janie Leopoldzie 2-ch imion Hasfordzie, wyznaczył termin na 3 (15) Stycznia 1876 r.

Suwałki d. 18 (30) Czerwca 1875 r.
Kowalski.

N. D. 4247. *Pisarz Sądu Pokoju w Kutnie.*

Po zejściu z tego świata: 1. Liby Judes Krośniewskiej właścicielki nieruchomości N. 103 Lit. *C*. w mieście Kutnie. 2. Mośka i Hindy małżonków Szlajfer, Estery ze Szlajferów Elbaum, Abrahama Hersza dwóch imion Szlajfera, Lajzera, i Tobji Nussena dwóch imion Brillów współwłaścicieli nieruchomości N. 103 Lit *A*. i *B*. w mieście Kutnie 3. Stanisława i Joanny z Bystrzanowskich małżonków Grochowskich, współwłaścicieli nieruchomości N. 4 w Kutnie, Stanisława Grochowskiego jako właściciela nieruchomości N. 158 i Joanny z Bystrzanowskich Grochowskiej, jako wierzycielki kwoty rs. 2125 w Dz. IV wykazu hypotecznego na tejże nieruchomości N. 158 w Kutnie zabezpieczonej. 4. Marjanny z Dorczyńskich Ścisłowskiej współwłaścicielki nieruchomości N. 40 Lit *A*. *B*. w Kutnie, toczą się postępowania spadkowe, dla ukończenia których, termina co do 1 i 2 na dzień 7 (19) Stycznia 1876 r., a co do 3 i 4 na dzień 8 (20) Stycznia 1876 r pod prekluzją w Kancelarji mojej wyznaczam.

Kutno d. 16 (28) Maja 1875 r.
Tukałło.

N. D. 4251. *Pisarz Sądu Pokoju w Płocku.*

Ogłasza iż w skutek śmierci Józefa Faleńskiego wierzyciela sumy rs. 1200 na części ziemskiej Błomino-Gule lit. K. hypotekowanej i Arona Beer Pydra vel Zalcmana właściciela nieruchomości w m. Wyszogrodzie dawniej Nr. 46 a teraz Nr. 174 położonej w Powiecie Płockim, toczy się postępowanie spadkowe z terminem prekluzyjnym do dnia 16 (28) Stycznia 1876 roku.

Płock d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1875 r.
Biedrzycki.

N. D. 4257. *Pisarz Sądu Pokoju w Częstochowie.*

Zawiadamia niniejszym że po śmierci:

1. Macieja i Marjanny z Bąkowskich małżonkach Trojanowskich właścicielach posesji N. 64 i 772

2. Leonji Józefy Gronau współwłaścicielki posesji N. 128 i 129 w Częstochowie położonych.

Otworzyły się spadki do uregulowania których ostateczny termin pod prekluzją praw osób niezgłaszających w Kancelarji podpisanego Pisarza naznaczono na d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1875/6 r.

Częstochowa d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1875 r.
Maleszewski.

N. D. 4233. *Pisarz Sądu Pokoju w Sokołowie.*

Z powodu zaszłej śmierci Wilhelminy z Bezlerów Klemm, właścicielki różnych sum na dobrach ziemskich Gaj-Ponikowszczyzna w Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej położonych hypotecznie ubezpieczonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 18 (30) Grudnia r. b. w miejscu posiedzeń tutejszego Sądu oznaczonym zostaje.

Sokołów d. 18 (30) Czerwca 1875 r.
L. Klein.

LICYTACJE — ТОРГИ.

N. D. 6234. Bank Polski.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 15 (27) Października 1875 r. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje, bądź obiście składane, bądź nadesłane pocztą, na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego w dobrach Lubartów, Brzeźnica Książęca i Tarło od d. 1 (13) Stycznia 1876 do d. 1 (13) Stycznia 1877 r.

Licytacja rozpocznie się od rubli srebrem 5000, szczegółowe warunki przejrzeć można każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych u Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego, lub u Administratora dóbr Lubartowskich w Lubartowie.

Vadjum do licytacji, w gotowiźnie lub papierach procentowych, winno być złożone przy deklaracji w sumie rs. 1,000. Mogą też być nadsyłane przy deklaracjach kwity kasy Oddziału Bankowego w Lublinie, lub do kasy Administracji dóbr Lubartowskich na powyższą sumę.

Deklaracje przyjmowane będą do dnia 15 (27) Października r. b. do godziny 12 w południe.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 18 (30) Września 1875 r. za № 30,263 deklaruję niniejszym wydzierżawić dochód propinacyjny w dobrach Lubartów, Brzeźnica Książęca i Tarło od d. 1 (13) Stycznia 1876 r. do d. 1 (13) Stycznia 1876 r. za sumę rs. . . .

Poddaję się przy tem wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych, które mi są dokładnie znane. Vadjum (lub kwit Kasy Oddziału Bankowego w Lublinie, albo Administracji dóbr Lubartowskich) w kwocie rs. 1,000 załączam. W razie nie utrzymania się przy dzierżawie po odbiór tej sumy sam się zgłoszę.

Stałe zamieszkanie moje jest w N. pisałem w N. dnia . . . .

(podpis) Imie i Nazwisko.

Warszawa d. 19 Września 1875 r.
p. o. Prezesa Banku, Baumgarten.
Naczelnik Kancelarji, A. Rajzacher.

N. D. 5864. *Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż nieruchomość pod Nr. 338a (trzysta trzydzieści ośm lit. a,) przy ulicy Północnej w mieści Łodzi położona pożyczką Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi w sumie rs. 14,500 obciążona, z powodu zaległej w opłacie raty Majowej 1875 r. w kwocie rsr. 542 kop. 66½ oraz kary rs. 2 kop. 71½ na zasadzie § 78 Ustawy Towarzystwa Najwyżej w dniu 5 (17) Kwietnia 1872 r. zatwierdzonej, wystawioną została na sprzedaż przez publiczną licytację, która w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) 1875 r. o godzinie jedenastej z rana w Kancelarji hypotecznej Sądu Pokoju w Łodzi w domu pod Nr 320d przy ulicy Konstantynowskiej w mieście Łodzi znajdującej się przed Rejentem Ferdynandem Szlimmem lub też przed Rejentem tegoż zastępującym odbytą zostanie.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych znajduje się w dokumentach przy księdze hypotecznej rzeczonej wyżej nieruchomości i w biórze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego w domu pod Nr. 338 przy ulicy Średniej w mieście Łodzi będącym i tamże przeglądane być mogą.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,750 in plus.

Pragnący uczestniczyć w licytacji mogą stawać do takowej osobiście lub też przez pełnomocnictwo, albo przez Obrońcę Sądowego.

Przystępujący do licytacji złożyć obowiązany do rąk Rejenta licytację odbywającego na Vadium rs. 2,900.

Vadja nieutrzymujących się przy licytacji zaraz zwrócone zostaną.

Łódź d. 3 (15) Września 1875 r.
za Prezesa Dyrektor J. Paszkiewicz.
Dyrektor bióra A. Rosicki.

N. D. 6179. Dyrektor Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Nowej Alexandryi.

Podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 12 (24) Października r. b. odbywać się będzie w biórze tegoż Instytutu poczynając od godziny 12-ej w południe publiczna licytacja, przez deklaracje opieczętowane, na dostawę drzewa w ciągu lat trzech: 1876, 1877 i 1878.

Licytacja rozpocznie się od ceny 3 rs. 58 k. za jeden sażeń, ołenie płaconej przez Instytut.

Życzący uczestniczyć w tej licytacji, obowiązani są przedstawić Instytutowi w terminie oznaczonym deklaracje opieczętowane, napisane podług wzoru poniżej zamieszczonego, z dołączeniem kaucji w kwocie rs. 350.

Szczegółowe warunki tej licytacji mogą być przeglądane w biórze Instytutu codziennie z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Nowa-Aleksandrja d. 16 Września 1875 r.
Dyrektor Instytutu
Sekretarz I. Wasilewski.

Wzór do deklaracji.

Вслѣдствіе обявленія Директора Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства отъ 16 Сентября с. г. я ниже подписавшійся симъ заявляю, что принимаю на себя обязанность поставки дровъ для Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства на три года считая съ 1 Января 1876 г по цѣнѣ (выписать словами цѣну) и подчиняюсь всѣмъ условіямъ на эту поставку утвержденнымъ Правленіемъ Института.

Залогъ въ количествѣ 350 рублей прилагаю. Настоящее обявленіе писано въ N, таково то числа м-ца и года.

(подпись и мѣсто жительства)

N. D. 6358. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S., podaje do wiadomości: iż na żądanie Pawła Przemylskiego, oraz Dominika i Franciszki z Szadkowskich małż. Jarzyńskich, obywateli, we wsi Włoczewie, powiecie Płockim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Walentego Stryjewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w temże mieście zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu summ rs. 200 i rs. 837 z procentem i kosztami egzekucyjnemi od Antoniego Wiśniewskiego, właściciela części wsi Włoczewo lit. L., tamże, w powiecie Płockim zamieszkałego, aktem komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku, Alfonsa Kołakowskiego, d. 3 (15) Września 1875 r. sporządzonym, zajętą została na przymusowe wywłaszczenie:

Część ziemska na wsi **Włoczewo** lit. L. w powiecie, okręgu i gubernii Płockiej, gminie Brwilno, parafii Proboszczowice położona, do własności Antoniego Wiśniewskiego należąca, a w dzierżawnem posiadaniu Franciszka Zływockiego, do dnia 11 (23) Kwietnia 1878 r., zostawać mająca; odległa od miast: Płocka mil trzy, Warszawy mil 13, od Dobrzynia nad Wisłą mil 3;—graniczy ona: na wschód pomiędzy miedzami Antoniego Gędzielewskiego i Gizińskiego z wsią Ceboniem, na zachód z tąż samą wsią, na północ z wsią Karwosiekiem, na południe pomiędzy temiż samemi miedzami z wsią Kamionki. Część ta, jedną całość stanowiąca, ma rozległości morgów 33 prętów 200.

Zabudowania na tej zajętej części są.

1. Dom z drzewa, słomą kryty, i parsk deskami kryty.

2. Stodoła z drzewa, słomą kryta, o dwojgu drzwiach.

3. Chlewki z drzewa, z czterema przedziałami, słomą kryte.

Przy domu znajduje się ogródek owocowy, w którym drzew śliwkowych i wiśniowych ośm.

Gospodarstwo rolne trzypolowe, obejmuje rozległości, w gruntach drugiej i trzeciej klasy, około morgów 32 prętów 50, w drogach, nieużytkach i pod zabudowaniami około morgów jeden prętów 150.

Łąk oddzielnych i ogrodów warzywnych nie ma, a paśnik po ugorach i rżyskach po sprzęcie zboża.

Podług świadectwa kassy gubernialnej Płockiej, z d. 20 Sierpnia 1875 r. Nr 3240, podatki z zajętej części opłacają się łącznie z całą wsią Włoczewo, które wynoszą rocznie rs. 235 kop 44, zaległość zaś z całej wsi obecnie wynosi rsr. 39 kop. 36.

Inwentarzy żywych i martwych, na części zajętej do właściciela onej Antoniego Wiśniewskiego należeć mogących, nie ma, a te, które się znajdują, są własnością dzierżawcy Franciszka Zływockiego.

Akt zajęcia w kopiach doręczony: 1) Władysławowi Biedrzyckiemu, Pisarzowi sądu pokoju w Płocku, i 2) Karolowi Jagodzińskiemu, wójtowi gminy Brwilno, do której wieś Włoczewo lit L należy, obydwom d. 5 (17) Września 1875 r.

Akt zajęcia wniesiony do akt hypotecznych części wsi Włoczewo lit. L., z okręgu Płockiego, w Sądzie Pokoju w Płocku znajdujących się, d. 6 (18) Września 1875 r., a do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, do sprzedaży zajętej części wsi Włoczewo lit. L. posługiwać mających, odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana d. 14 (26) Października 1875 roku.

w Płocku d. 8 (20) Września 1875 r.
Piętka.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

w Płocku d. 8 (20) Września 1875 r.
Piętka.

N D. 6391. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości powszechnej, że na żądanie Handusy Wahl po Fiszlu Wahl pozostała wdowa, z własnych funduszów utrzymującej się, w mieście Lublinie pod Nr. 284/125 mieszkającej, i zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego, u Edwarda Piotrkowskiego Patrona Trybunału w temże mieście pod N-em 87/88 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu samy rs. 2000 z procentem ⁵⁄₁₀₀ od d. 1 Lipca 1875 r. biegnącym, przynależnej jej od Dhajma Ickela upadłego kupca nad massą którego mianowanym był kuratorem Roman Zaremba Patron a komisarzem tejżo massy Adolf Estreicher Sędzia tutejszego Trybunału obecnie zaś mianowani zostali syndyykami tymczasowemi Jakób Majer Schönbron i Józef Wolf czyli Wilhelm Korngold, przez protokół Komornika Sądowego Antoniego Grochowskiego w dniach 13 (25), 14 (26) i 15 (27) Sierpnia 1875 sporządzony, zajętą i przyaresztawaną została,

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście gubernialnem **Lublinie** przy ulicy Szerokiej pod N. pol. 463 na gruncie dziedzicznym położona N. hyp. 309 oznaczona, do rzeczonego wyżej Chaima Ickeles należąca, i na jego imie w Wykazie hypotecznym ustalona. Zajęta nieruchomość leży w obrębie miasta Lublina, frontem na zachód do ulicy szerokiej, ciągnie się na wschód do ulicy Jutecznej, od strony południa graniczy z kamienicą czyli domem modlitwy Beshamedres dekahal zwanym, a od północy z kamienicą Herszka Adler składa się ona z domu murowanego, frontowego, dwupiętrowego, oraz oficynki tylnej, także murowanej, dwupiętrowej od ulicy Jutecznej położonej, jak niemniej z podwórka po między domem frontowym a oficynką będącego, oraz kloak, drwalni i piwnic murowanych, dachem żelaznym kryta, zamieszkała przez lokatorów Ejzyka Wasersztrum, Josfa Szwalbe, Szaula Grünfeld, Icka Rejzfeld, i samego właściciela Chaima Ickeles, obecnie zaś lokal przez niego zajmawany, został przez Sąd opieczętowany; składki i podatki roczne wynoszą rs. 56 k. 90. Protokół zajęcia doręczony w dniu 23 Sierpnia (4 Września) 1875 r. Henrykowi Wołyńskiemu Prezydentowi miasta Lublina, i Władysławowi Turchetti Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie do rąk własnych, wpisany został do księgi hypotecznej zajętej nieruchomości w dniu 10 (22) Września, a do księgi przez Pisarza Trybunału na ten cel utrzymywanej w dniu 11 (23) Września 1875 r.

Subhastację popiera Edward Piotrkowski Patron Trybunału Cywilnego w Lublinie pod N. 87/89 mieszkający.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 22 Października (3 Listopada) 1875 r. o godz. 10 rano lub za przywołaniem sprawy.

Lublin d. 11 (23) Września 1875 r.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 11 (23) Września 1875 r.

Barchwic.

N. D. 6338.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, przy ulicy Bielańskiej pod Nr. 608 (12 nowym) zamieszkały, zawiadamia i ogłasza, iż: wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) 1875 r. między Sukcessorami Mateusza Studenckiego jako to: 1) Rozalią z Weiszergów po tymże Mateuszu Studenckim pozostałą wdową, 2) Reginą ze Studenckich Dawida Rabinowicza buhhaltera małżonką w assystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, czyli obojgiem małżonkami Rabinowicz. 3) Pauliną ze Studenckich Zygmunta Samuelsohna buchhaltera małżonką w assystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącą czyli obojgiem małżonkami Samuelsohn, wszystkiemi dotychczas wymienionemi w Warszawie pod Nr. 803, 4) Adolfem Studenckim, 5) Maksymilianem Studenckim obu Adwokatami w S.-Petersburgu Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałemi, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Dawida Rabinowicza w Warszawie jak wyżej zamieszkałego obrane mającemi, 6) Zygmuntem Studenckim fabrykantem mydła w Dortmundzie w Westfalii Państwie Pruskiem zamieszkałym, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Zygmunta Samuelsohna w Warszawie jak wyżej zamieszkałego obrane mającym, z jednej.

A

Maurycym Blumenthalem, handlującym w Warszawie pod Nr. 980 zamieszkałym, jako ojcem i opiekunem naturalnym nieletnich: 1) Rozalii, 2) Anny, 3) Leopolda i 4) Aleksandra w małżeństwie z niegdy Franciszką ze Studenckich zrodzonych dzieci z drugiej strony, których to nieletnich opiekunem przydanym jest Jakób Winterock handlujący w Warszawie pod Nr. 749 zamieszkały, nakazanym został dział majątku ruchomego i nieruchomego po Mateuszu Studenckim pozostałego, celem udzielenia opinii o podzielności lub niepodzielności nieruchomości spadkowej w Warszawie pod Nr. 2331*A* w Warszawie położonej, oraz jej oszacowania biegli w osobach Henryka Thugutt, Felicjana Leszczyńskiego i Teodora Kozickiego mianowani, w razie niemożności podziału w naturze sprzedaż rzeczonej nieruchomości przez publiczną licytację rozporządzona, do odebrania od biegłych przysięgi i kierowania czynnościami działowemi Aleksander Restorf Sędzia Trybunału delegowany a do sporządzenia samych działów Grzegorz Skabiczewski Rejent mianowany został. Następnie biegli mianowani wykonawszy w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1875 r. przysięgę i zszedłszy w tymże dniu t. r. na grunt nieruchomości Nr. 2331*A* w Warszawie udzielili opinję, iż takowa dogodnie w naturze podzielić się nie da i sporządzili taksę w której wartość onej ustanowili na rs. 20015 kop. 18¼. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 11 (23) Czerwca 1875 r. powyższe dzieło biegłych zatwierdził.

W sporządzonej przez biegłych taksie znajduje się opis sprzedawanej nieruchomości następujący:

NIERUCHOMOŚĆ
pod Nr. 2331A w Warszawie

istniejąca pod Nr. 30 policyjnym przy ulicy Pawiej w cyrkule policyjnym i administracyjnym V i VI pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona składa się:

1. Z domu frontowego od ulicy Pawiej massiv murowanego, z cegły palonej, o parterze i piętrze, z piwnicami sklepionemi, blachą żelazną pokrytego.

2. Z domku drewnianego pokrytego blachą o parterze.

3. Wozowni i komórki pokostowanych z drzewa, tekturą smołowcową pokrytych.

4. Oficyny w dziedzińcu, równolegle, do domu frontowego postawionej pokrytej blachą o parterze z pomieszkaniami w poddaszu.

5. Komórki w drugiem podwórzu z drzewa postawionej, deskami krytej.

6. Stajni z drzewa pobudowanej, gontami krytej.

7. Kloak z desek zbudowanych gontami krytych.

8. Komórki z drzewa deskami krytej.

9. Komórki z drzewa deskami krytej.

10. Śmietnika w ziemi wykopanego, wycementowanego deskami w słupy.

11. Parkanu 56 łokci, drewnianego w słupy takież z lewej strony posessji i w części z tyłu, wysokiego łokci 3 cali 12, tudzież 66 łokci sztachet bieżących i łat rzniętych a w części z obladrów w słupy drewniane wysokich na łokci 2, w pięciu miejscach przy budowlach.

12. Studni w podwórzu wykopanej wycembrowanej balami wraz z pompą.

13. Bruku z kamieni polowych ułożonego i ubitego w podwórzu, obejmującego łokci kwadratowych 367.

14. Mostka jednego od ulicy, drugiego od podwórza przy bramie z bali na legarach.

15. Gruntu łokci kwadratowych 5354.

Graniczy i styka się frontem z ulicą Pawią, z prawej strony z nieruchomością Nr. 2331 Lit. B z lewej strony z nieruchomością Nr. 2331 i 2332.

O bliższych warunkach i szczegółach pod każdym względem powziąść można wiadomość tak z taksy biegłych w kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego Wydziału II w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej urzędującego, jakoteż u sprzedażą kierującego Leopolda Méyeta Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane, również i na gruncie nieruchomości Nr. 2331*A* w Warszawie

Po złożeniu warunków licytacyjnych, pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 28 Sierpnia (9 Września) 1875 r, o godzinie 10-ej rano przed W-nym Aleksandrem Restorfem Sędzią Delegowanym i termin do drugiej publikacji takowych a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości Nr. 2331*A* w Warszawie na dzień 14 (26) Października 1875 r. godzinę 9½ z rana wyznaczonym został. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II pod Nr. 549 przy ulicy Długiej przed W-nym Aleksandrem Restorfem Sędzią Delegowanym. Sprzedażą kierować będzie Leopold Méyet Patron.

Licytacja w terminie ostatecznej sprzedaży zacznie się od sumy rsr. 20015 kop 18¼, jako szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium do licytacji wynosi rsr. 3,000.

Warszawa d. 13 (25) Września 1875 r.
Leopold Méyet. Patron.

N. D. 6363.

Na zasadzie dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie ocznie w dniach 13 (25) Stycznia i 16 (28) Maja 1875 roku zapadłych, sprzedane będą w drodze działów w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I. przed Henrykiem Maciejowskim Asosorem Delegowanym przez publiczną licytację,

DOBRA ZIEMSKIE

Lipie, w powiecie Grójeckim pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Grójcu położone, należące drogą spadku do Franciszka, Wacława, Bronisława pełnoletnich oraz Stanisława i Michaliny nieletnich rodzeństwa Basiewiczów opiekunką główną nieletnich jest ich matka Marja z Pruszczyńskich po Franciszku Basiewiczu posostała wdowa w dobrach Lipie zamieszkała, dobra te mają ogólnej przestrzeni mórg trzysta prętowych 900 prętów 2 w czem gruntów ornych morgów 780, ogrodów warzywnych mórg 9 pr. 270, ogrodów owocowych mórg 1, łąk mórg 32 lasu mórg 66 pr. 112 i nieużytków mórg 9. Grunta odseperowane od włościańskich są w ogóle żytnie urodzajne, inwentarze żywe i martwe taksą biegłych objęte wliczają się do sprzedaży. Ogólna wartość dóbr wynosi rs. 43650 k. 60 i od tej sumy licytacja się rozpocznie. Vadium złożyć trzeba rs. 1200. Obszerniejsze opisanie znajduje się w taksie przez biegłych w d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1875 r. sporządzonej, która wraz z warunkami licytacyjnemi sprzedaży przejrzane być może w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie i u podpisanego Patrona sprzedaż tych dóbr popierającego w Warszawie przy ulicy Długiej Nr. 489a (17 nowy) zamieszkałego.

Po odbyciu w d. 30 Maja (11 Czerwca) 1875 r. I-szej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiego ogłoszenia a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 11 (23) Lipca 1875 r. godzinę 10 rano wyznaczony został.

Ludwik Skrzyński, Patron.

Po odbyciu w dniu 11 (23) Lipca 1875 r. drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych a zarazem przygotowawczego przysądzenia sprzedaży dóbr Lipie, termin do ostatecznego przysądzenia takowych naznaczony został na dzień 3 (15) Września r. b. Ponieważ nikt do licytacji nie przystąpił, przeto dla braku licytantów termin powyższy spadł bezskutecznie. Następnie wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 15 (27) Września 1875 r. zapadłym, taksa dóbr Lipie o ¹⁄ część szacunku zniżoną i sprzedaż dóbr Lipie z obniżonego szacunku od sumy rs. 32737 k. 95 postanowioną została. Stosownie zatem do wyż powołanego wyroku Trybunału licytacja dóbr Lipie odbędzie się w d. 13 (25) Października 1875 r. o godz. 1½ po południu od sumy rs. 32737 k. 95. Vadium złożyć trzeba w sumie rs. 1200.

Ludwik Skrzyński Patron.

N. D. 6313. *Rejent Kancelarji przy Sądach Pokoju w Warszawie.*

Zawiadamia, że ogłaszana licytacja ryczałtowa księgarni z utensyljami, po niegdy Samuelu Henryku Merzbach, nie przyszła w dniu 16 (28) Września b. r. do skutku i takowa licytacja ryczałtowa in plus, odbędzie się dnia 1 (13) Października b. r. o godzinie 11 z rana w miejscu istnienia księgarni w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 486a od sumy rs. 3281 kop. 67. Vadium do rąk podpisanego złożyć się przy licytacji mające wynosi rsr. 900 gotowizną. Szacunek po zalicytowaniu zapłacony być winien w gotowiźnie. O wszelkich szczegółach można przekonać się w księgarni rzeczonej w której jako też i w Kancelarji podpisanego Rejenta przy ulicy Długiej Nr. 17 są do przejrzenia warunki licytacyjne będące podstawą sprzedaży publicznej.

Warszawa d. 23 Wrześ. (5 Paźdz.) 1875 r.
Henryk Markowski.

N. D. 6362. W dniu 29 Września (11 Października) 1875 r. o godzinie 11 z rana na targu przy Trzech Krzyżach, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble olszowe, machoniowe, maszyna, zegar, samowar i t. p. przedmiota i w tymże dniu 29 Września (11 Października) 1875 r. o godzinie 12 w południe na targu Muranów dzieło pod tytułem Jałkut Szymony przez publiczną licytację sprzedane będą.

Pawłowski Komornik

N. D. 6339. W dniu 29 Września (11 Października) r. b. o godzinie 10 z rana na targu Grzybów zwanym w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji Sadowej jako to: paltocik sukienny męzki, czapka, kapelusze, obrazki, lustro, biórko dębowe i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Stanisław Nawrocki, Komornik przy S. A.

N. D. 6359. Zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: meble różne machoniowe, orzechowe i jesionowe, lustro z konsolą złocone, z blatem marmurowym, zegar, dywan, garderoba męzka i t. p. w d. 29 Września (11 Października) 1875 r. o godzinie 12 z południa za **Żelazną Bramą**, zaś meble palisandrowe i jesionowe, łóżko żelazne, garderoba męzka, zegarek srebrny z łańcuszkiem złotym i t. p. w d. 2 (14) Października r. b. o godzinie 11 z rana również za **Żelazną Bramą**, przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

Asesor Kolleg. Kaz. Brochocki,
Komornik, przy Sąd. Apel. Kr. Pol.
Nr. 556 Hotel Drezdeński.

N D. 6361. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble różne, lustra, przyrządy sklepowe, okrycia, paltoty, suknie, wetmany, burnusy damskie, materje w różnych kolorach i gatunkach, chustki, szale i t. p. przedmiota, w d. 29 Września (11 Paźdz.) 1875 r., począwszy od godz. 10 z rana i w dniach następnych o tej godzinie w domu pod Nr 496, przy ulicy Senatorskiej w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Edward Borkowski, Komornik
przy Sądzie Ap.

OSTRZEŻENIA.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 6344. *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Na zasadzie doniesienia Kollektora Loterji Gabryela Neümarka w Warszawie, podaje do wiadomości, iż ¼ Nr. 13902 lit. *a*., z 5 Klassy 124 Loterji przypadkowo zaginęła, ostrzega zarazem teraźniejszego posiadacza, że żadnej korzyści z takowej nie odniesie, gdyż wygrana tylko właścicielowi w Kontroli Kollektora zapisan emu wypłaconą zostanie.

Warszawa d. 22 Wrześ. (4 Paźdz.) 1875 r.
Zarządzający Urzędem Loterji,
Wodziński.
Sekretarz, Dąbrowski.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

(Dalszy ciąg ogłoszeń w Dodatku).

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНIЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

D. N. 6267. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Zgórskiego sędziego Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 543 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subchastacyjnego u Michała Szymanowskiego Obrońcy przy Warszawskich Depertamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 471*a* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,250 z procentem od d. 1 Lipca n. s. 1874 r. i kosztów od Edwarda hr. Prozor obywatela, właściciela dóbr ziemskich Pilica, w powiecie Górno-Kalwaryjskim, gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Jana Kazimierza Brochockiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 29 Sierpnia (10 Września) 1874 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały,

DOBRA ZIEMSKIE

Pilica, składająca się z folwarku tegoż nazwiska Pilica, osady wieczysto emfiteutycznej Pastora Ewangelicko Augsburskiego, osady SS ów Lessla, oraz lasów w territorjum tychże dóbr znajdujących się, w powiecie Górno Kalwaryjskim, gminie Konary, parafji Ostrołęka, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Grójcach położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Edwarda hr. Prozor należące i w tegoż posiadaniu będące, poszukiwaną wierzytelnością hypoteczne obciążone, przybliżonej rozległości około mórg 645 prętów 186 obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Pałac murowany z cegły palonej na wapno, parterowy, gontem kryty, trzy kominy murowane mający.
2. Ogród angielski, a w części fruktowy z kląbami kwiatowemi, przeszło kilka tysięcy sztuk drzew rozmaitych dzikich i owocowych, a także wielką ilość drzew i krzewów owocowych kwiatowych, f larki wprost pałac i kamienne na 14 słupach murowanych w sobie mieszczący.
3. Oficyna murowana jednopiętrowa, gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.
4. Przystawka murowana o parterze, gontami kryta, o trzech kominach murowanych.
5. Dom murowany gontem kryty z kominem murowanym, oraz przystawka murowana również gontem kryta, służąca do wejścia do piwnicy.
6. Domek murowany gontem kryty o jednym kominie murowanym.
7. Dom drewniany słomą kryty z kominem z cegły na wapno murowanym.
8. Dom murowany słomą poszyty z kominem murowanym.
9. Chlewiki z drzewa słomą poszyte.
10. Dwa stawy.
11. Lodownia z bali słomą poszyta.
12. Pasieka z 15 uli pszczół złożona.
13. W ogrodzie jest mur zabezpieczający od wiatrów młodociane szczepy.

Ogród wyżej opisany jest oparkaniony sztachetami kratowemi z 5 bramami wjazdowemi, przy murowanych słupach i furtkami sztachetowemi.

14. Dom z pruskiego muru słomą kryty, z kominem murowanym.
15. Dom murowany gontem kryty, z kominem murowanym
16. Dom również w części z pruskiego muru a w części drewniany gontem kryty o dwóch kominach murowanych.
17. Kurnik z desek gontem kryty.
18. Spichrz z bali słomą poszyty.
19. Wozownia i stajnia słomą poszyte.
20. Stodoła słomą poszyta
21. Owczarnia murowana słomą poszyta.
22. Zabudowanie murowane słomą poszyte z kominem murowanym.
23. Wozownia drewniana słomą poszyta.
24. Chlewki drewniane słomą poszyte
25. Brama wjezdna.
26. Dom drewniany gontem kryty dwa kominy murowane mający.
27. Kuźnia z mieszkaniem kowala gontem kryta o dwóch kominach murowanych.
28. Dom z pruskiego muru z wystawką gontami kryty o jednym kominie murowanym.
29. Zabudowanie z bali słomą poszyte.
30. Zabudowanie drewniane gontami kryte o jednym kominie murowanym
31. Piwnica z cegły palonej na wapno z wystawką.
32. Zabudowanie murowane słomą poszyte stanowiące spichrz.
33. Stodoła słomą poszyta w której umieszczona młocarnia kompletna.
34. Stodoła słomą poszyta.
35. Obora z bali słomą poszyta.
36. Dom drewniany z bali słomą poszyty, z kominem murowanym.
37. Chlewki słomą poszyte.
38. Dom z bali słomą poszyty z kominem murowanym.
39. Dom mieszkalny z bali słomą poszyty z kominem murowanym.
40. Karczma z bali gontem kryta z kominem murowanym.
41. Zajazd czyli stajnia z bali postawiona gontem kryta.
42. Wiatrak drewniany o jednym ganku gontem kryty.
43. Dom drewniany słomą poszyty z kominem murowanym

Drogi do dworu prowadzące wysadzone są topolami.

Ogrody, place, oraz zabudowania wszelkie dworskie ogrodzone są sztachetami drewnianemi.

Przez dobra powyższe Pilica płynie rzeka tegoż nazwiska obficie użyzniająca łąki.

W łąkach znajduje się sadzawek rybnych dwie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Michała Szymanowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 471 a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Józefowi Borowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcach tamże urzędującemu na ręce własne.
2. Jakóbowi Piekarniak Wójtowi gminy Konary we wsi Konarach Gubernji Warszawskiej kancelarję utrzymującemu i urzędującemu do której to gminy dobra Pilica należą, na ręce własne w obecności Pisarza Gminy Maxymiljana Cieślińskiego.

Obudwom d. 4 (16) Września 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 10 (22) Września 1874 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego Wydziału I w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, dnia 11 (23) Listopada 1874 roku.

Sprzedażą kierować będzie Michał Szymanowski Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paź.) 1874 r.

R. Linowski

Wywiesono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paź.) 1874 r.

R. Linowski.

Po odbyciu w d. 11 (23) Listopada, 25 Listopada (7 Grudnia) i 9 (21) Grudnia 1874 r. trzech publikacji zbioru objaśnieś i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Pilicą z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Czerskim guberni Warszawskiej położonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 9 (21) Grudnia 1874 r. termin do przygotowawczego przysądzenia wyżej wzmiankowanych dóbr na d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1875 r. na godzinę 10-tą z rana w Wydziale I wyznaczył, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,000 jako przez popierającego sprzedaż subhastacyjną podaną będzie.

Warszawa d. 19 (31) Grudnia 1874 r.

Pisarz Trybunału R. Linowski.

Następnie Trybunał wyrokiem z d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1875 r. dobra ziemskie Pilica z przyległościami i przynależytościami przygotowawczo za sumę 15000 rsr. Janowi Gadzińskiemu Patronowi Michała Szymanowskiego Obrońcę przy Senacie zastępującemu przysądził i termin do ostatecznego przysądzenia na d. 6 (18) Marca 1875 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie wyznaczył.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1875 r.

Pisarz Trybunału R. Linowski.

Termin powyższy nie doszedł do skutku, gdyż Sąd Appellacyjny wyrokiem z d. 25 Lutego (9 Marca) 1875 r. udzielił Hr. Prozorowi dwumiesięczną od daty doręczenia tego wyroku zwłokę do zaspokojenia wierzytelności Antoniego Zgórskiego. Gdy zaś pomimo upływu tego terminu Antoni Zgórski nic dalej nie działał, Trynunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 14 (26) Sierpnia 1875 r. w miejsce jego i jego Obroncy Michała Szymanowskiego Mecenasa do dalszego popierania subhastacji dóbr Pilicy Benisza Gelbfisz handlującego w Warszawie pod Nr. 2286 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Pludrzyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Warszawskim, w Warszawie pod Nr. 586*b* zamieszkałego obrane mającego wierzyciela hypotecznego dóbr rzeczonych, podstawił Szymanowskiego Mecenasa do wydania temuż Pludrzyńskiemu Patronowi Obrońcy Gelbfisza wszelkich akt subhastacji tej dotyczących zobowiązał. Następnie tenże Trybunał wyrokiem illacyjnym z d. 22 Września (4 Października) 1875 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Pilicy na d. 28 Października (9 Listopada) 1875 r. godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się na jawnej audyencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 22,252 kop $33^1/_3$ jako 2/3 części szacunku taksą biegłych wykrytego. Subhastacją popiera w dalszym ciągu Aleksander Pludrzyński Patron, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane. Ponieważ zaś subhastowany dłużnik Edward hr. Prozor zakończył życie, subhastacja przeto kontynuowaną jest p-ko jego SS-m mianowicie Marji hr. Prozor po tymże Edwardzie Prozor pozostałej wdowie i Maurycemu hr. Prozor, w dobrach Pilica Okręgu Grójeckim zamieszkałym.

w Warszawie d. 22 Wrześ. (4 Paź.) 1875 r.

R. Linowski.

N. D. 6287. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksego Rozdrażewskiego, Właściciela dóbr Poradzewa,. dawniej w mieście Kaliszu, a obecnie we wsi Poradzewie w okręgu Wartskim gubernji Kaliskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego dóbr Sobiepany lit. A. B. C. u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, zamieszkałego, obrane mającego, od którego tenże Patron za obrońcę jest ustanowiony i sprzedaż dóbr ziemskich Sobiepany lit. A. B. C. z przyległościami, w drodze przymusowego wywłaszczenia w poszukiwaniu sumy rs. 3000 z procentem od Jarosława Kobierzyckiego właściciela rzeczonych dóbr Aleksemu Rodrażewskiemu należnych popiera, protokółem Komornika przy Trybunale Cywiliym w Kaliszu Franciszka Roweckiego na gruncie dóbr dnia 1 (13) Września 1866 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia,

DOBRA ZIEMSKIE

SOBIEPANY lit. A. B. C.

składające się z folwarku i wsi Sobiepany lit. A. B. C., z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi bez inwentarza żywego i martwego, którego w dobrach tych niemasz, bo dobra te należą z przyległemi dobrami Podole Górne i Dolne do jednego właściciela Jarosława Kobierzyckiego i inweutarzem w tych ostatnich znajdującym się są obrabiane, jednakże zajęte zostały z gruntami obsianemi i obsiać się mającemi łąkami, pastwiskami, zaroślami; zagajniuami po wyciętym boru, propinacją, rybołówstwem, polowaniem, zgoła z tem wszystkiem co całość dóbr tych stanowi, bez żadnego wyłączenia i w tem ograniczeniu jak się znajdują, przy względzie na prawa włościanom Najwyższym Ukazem z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. nadane.

Dobra te położone są w gminie Woli Wężykowskiej, parafji Grabowo okręgu Szadkowskim powiecie Sieradzkim guberni dawniej Warszawsiej teraz Kaliskiej.

Graniczą na wschód słońca z dobrami Brody i Kozuby, na południe z dobrami Podole Górne i Dolne, na zachód z dobrami Branice, na północ z dobrami Brzeski.

Odległe od miast najbliższych: miasta okręgowego Szadku wiorst 18, miasta powiatowego Sieradza wiorst 17, miasta Zduńskiej Woli wiorst 9, miasta Widawy wiorst 11, od miasta Burzenina wiorst 8.

Właścicielem hypotecznym tych dóbr jest Jarosław Kobierzycki i zostają one w jego posiadaniu, który mieszka w przyległych dobrach Podole Górne i Dolne okręgu Szadkowskim powiecie Sieradzkim gubernji Kaliskiej, i zamieszkanie prawne tam ma obrane.

Granice dóbr rzeczonych ze wszech stron sąsiednich są jawne w których żaden controwers nie zachodzi, oznaczone kopcami, wygonami, drogami i strugą którą woda płynie. Grunta z mocy Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. na własność włościan przeszłe, pomiędzy gruntami dworskiemi są także oznaczone łącznie z łąkami miedzami.

Dobra zajęte mają przybliżenie ogólnej rozległości włók 17 mórg 27 prętów 20 miary nowopolskiej, czyli na miarę ruską dziesiatyn 270. Grunta są klasy II, III, IV i V.

W dobrach tych znajdują się zabudowania dworskie a mianowicie: dworek, owczarnia, stodoła i chlewik przy dworku, oraz studnia i stawek zarybiony w polu. Karczmy ani szynku nie masz.

Zboża wysiewa się razem korcy 164 garncy 20, wysadza kartofli korcy 50 i sprząta siana fornalskich wozów 20.

Podatki do kasy powiatu Sieradzkiego opłacać się winne wynoszą rocznie rs. 72 k. 90.

Szczegółowy opis zóbr zajętych pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań, zasiewów i wszelkich innych szczegułów, znajduje się w protokóle zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Grodzickiego w Kaliszu pod Nr. 55 mieszkającego, i w biórze Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu, gdzie jak i rówwnie zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzany być może.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach:

1. Jarosławowi Kobierzyckiemu ustanowionemu Dozorcy nad zajętemi dobrami i ich właścicielowi, i
2. Benedyktowi Karasiewiczowi Wójtowi gminy Wola Wężykowska w wsi Sędziejewicach okręgu Szadkowskim mieszkającemu i Kancelarję utrzymującego, na ręce Mikołaja Twardowskiego Pod-Wójta i Sołtysa tej gminy dnia 1 (13) Gruonia 1866 r. oraz,
3. Juljanowi Otockiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Szadku dnia 2 (14) Grudnia t. r.

Następnie zajęcie to do księgi wieczystej dóbr Sobiepany lit. A. B. C. w dniu 26 Grudnia (7 Stycznia) 1867/8 roku wniesione, a w dniu 8 (20) Stycznia t. r. w księdze przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej zaregestrowane zostało.

Sprzedaż zajętych dóbr odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu przy ulicy Józefina.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży nastąpi na tejże audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz dnia 9 (21) Stycznia 1868 r.

Asesor Kolegjalny,

J. Migórski.

Warunki sprzedaży w dniach 23 Lutego (6 Marca), 8 (20) Marca i 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 roku na audjencji Trybunału ogłoszono. Termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 7 (19) Maja 1868 r. oznaczony spadł.

Wyrokiem Trybunału z dnia 14 (26) Marca 1868 roku do prowadzenia subhasty w miejsce Aleksego Rozdrażewskiego podstawiono Pelagję z Rzewuskich Miklaszewską wdowę, Pelagję z Miklaszewskich Krajewską, Franciszka Krajewskiego żonę i Józefa Miklaszewskiego przez Patrona Wojciechowskiego działających, a wyrokiem z dnia 13 (25) Kwietnia 1871 roku w miejsce ich podstawiono napowrót do dalszego prowadzenia tej subhasty ekstrahenta Aleksego Rozdrażewskiego właściciela dóbr Poradzewa, w mieście gubernialnem Kaliszu zamieszkałego i w temże mieście u Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale zamieszkanie prawne obrane majacego, od którego tenże Patron stawa.

W dniu 26 Maja (7 Czerwca) 1871 roku Trybunał dobra powyższe przygotowawczo przysądził Hipolitowi Grodzieckiemu Patronowi za sumę rs. 6000.

Po oddaleniu wyrokami Trybunału z dnia 12 (24) Marca 1868 i 26 Maja (7 Czerwca) 1871, Sądu Apelacyjnego z dnia 2 (14) Września 1871, oraz Rządzącego Senatu z dnia 3 (15) Listopada 1872 roku sporów o nieważność subhasty przez wywłaszczonego Jarosława Kobierzyckiego wyniesionych, Trybunał wyrokiem z dnia 2 (14) Stycznia 1873, termin do odbycia stanowczego przysądzenia powyższych dóbr oznaczył na dzień 15 (27) Lutego 1873 roku, godzinę 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6000.

Kalisz dnia 3 (15) Stycznia 1873 r.

Asesor Kolegjalny

J. Migórski.

Po przejściu wszelkich sporów jak powyższy dopisek dowodzi, termin do stanowczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 15 (27) Lutego 1873 roku, lecz termin ten z powodu zaszłej zgody spadł, dla tego wyrokiem Trybunału Kaliskiego w dniu 4 (16) Września 1874 r. zapadłym do dalszego popierania subhasty podstawionym został Aleksy Rozdrażewski, gdyż ten prowadzenia subhasty zaniechał, więc wyrokiem Trybunału Kaliskiego w dniu 1 (13) Lipca 1875 r. zapadłym i prawnie doręczonym w miejsce również niechcących prowadzenia sprzedaży Sachsa i Amowiczowej podstawionym został Leon Walewski wierzyciel dóbr tych, a zarazem obywatel w mieście powiatowem Sieradzu zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Wincentego Jaruzelskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Kaliszu zamieszkałego sobie obierający, od którego tenże Patron z mocy aktu urzędowego z dnia 17 (29) Czerwca 1865 roku w poszukiwaniu sumy rs. 3000 z procentami i kosztami stawa i sprzedaż tę obecnie popiera.

W skutek tego wyrokiem Trybunału miejscowego w dniu 12 (24) Sierpnia 1875 roku zapadłym, termin do stanowczej sprzedaży wyznaczony został na dzień 23 Września (5 Października) 1875 roku godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6000.

Kalisz dnia 12 (24) Sierpnia 1875 r.

Filipski, Podpisarz.

Z powodu niemożności odbycia terminu ostatecznego przysądzenia na dzień 23 Września (5 Października) 1875 r. oznaczonego termin ten jako niemożliwy w wykonaniu sama strona popierająca sprzedaż za spadły uznała, ztąd wyrokiem Trybunału w Kaliszu w dniu 16 (28) Września 1875 r. zapadłym, wyznaczony został nowy termin na dzień 28 Października (9 Listopada) 1875 r. godzinę 10 z rana, w którym licytacja dóbr, tych odbędzie się zaczynając się od sumy rs, 6,000.

Kalisz d. 16 (28) Września 1875 r.

Skoczyński.

N. D. 6322. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Zawiadamia iż w dniu 19 (31) Sierpnia r. b. w godzinach przedpołudniowych na audjenji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału, ogłoszone zostanąpo raz pierwszy warunki licytacjne ułożone do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia,

Nieruchomości Miejskiej Nr. 3 oznaczonej.

składającej się z kamienicy masiw murowanej z cegły palonej, otynkowanej i bielonej o 2-ch piętrach, jednym kominie murowanym nad dach wyciągniętym, dachówką krytej, położonej w mieście Kaliszu przy ulicy Rynek, należącej do okręgu, powiatu i gubernji Kaliskiej, parafji Ś-go Mikołaja.

Nieruchomość ta na żądanie Szymona Peretz kupca w mieście Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Aleksandra Czyńskiego Patrona Trybunału w Kaliszu w temże mieście z urzędowania zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron przymuszoną sprzedażą nieruchomości miejskiej kierować będzie, zajętą została na przymuszoną sprzedaż wywłaszczonym z nich dłużnikom Stanisławowi i Pulcherji z Śliwerskich małżonkom Drwalewskim właścicielom tej nieruchomości w poszukiwaniu sumy rs. 877 kop. 50 z procentem, jaki się okaże być przynależnym, na mocy dokumentów a mianowicie:

1) Aktu urzędowego przed Rejentem Zygmuntem Smoleńskim w Kaliszu pod dniem 30 Czerwca (12 Lipca) 1874 r. zeznanego.

2. Wyjątku z wykazu hypotecznego Nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 3 położonej, przez Pisarza hypotecznego I. Koryckiego w dniu 2 (14) Kwietnia 1875 r. wydanego.

3) Aktu zawiadomienia na żądanie Szymona Peretza do Stanisława i Pulcherji małżonków Drwalewskich w dniu 10 (22) Kwietnia 1875 r. wydanego, i w tymże dniu małżonkom Drwalewskim przez Woźnego Fełkę doręczonego, i

4) Wyciągu urzędowego przed Rejentem Zygmuntem Smoleńskim w Kaliszu pod dniem 14 (26) Kwietnia 1875 r. sporządzonego, przez akt Franciszka Roweckiego Komornika Trybunału w Kaliszu w dniu 21 Maja (2 Czerwca) 1875 roku rozpoczęty, i w tymże dniu ukończony.

Akt ten doręczony został Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu Bolesławowi Miaskowskiemu oraz Prezydentowi miasta gubernialnego Kalisza Franciszkowi Przedpełskiemu obydwom pod dniem 30 Maja (11 Czerwca) r. b. przez Woźnego Sądu Pokoju w Kaliszu Ignacego Pełkę, następnie wpisany został do księgi wieczystej Nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 3 położonej pod dniem 18 (30) Czerwca 1875 r., zaś do księgi przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu na ten cel utrzymywanej pod dniem 2 (14) Lipca t. r.

Szczegółowy opis nieruchomości zajętej pod względem rozległości i innych szczegułów znajduje się w protokóle zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Aleksandra Czyńskiego gdzie równiez jak i u Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu zbiór objaśnień i warunki licytacyjne każdego czasu przejrzeć można.

Nieruchomość zajętą ma w zastawnem posiadaniu Szymon Peretz który w takowej sam zamieszkuje.

Podatki nieruchomość zajęta opłaca do Kasy miejskiej Magistratu miasta gubernjalnego Kalisza w ilości rs. 26 k. $35^1/_2$ rocznie.

Kalisz dnia 2 (14) Lipca 1875 r.

Skoczyński.

Po odbyciu trzech publikacji warunków termin do temczasowego przysądzenia oznaczonym został nadzień 28 Października (9 Listopada) r b. Licytacja rozpocznie się od rs. 7000.

Kalisz d. 16 (28) Września 1875 r.

Skoczyński

N. D. 6394. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Szlamy Goldberga handlującego w Warszawie pod № 1098 *b*, zamieszkałego, zaś zamieszkanie prawne u swego Obrońcy Romualda Dzieszuka Patrona przy Trybunale Cywilnym w mieście Gubernialnem Siedlcach zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sum rs. 3750 i rs. 300 z procentem od 1 Stycznia 1874 r. od Mikołaja Górskiego właściciela niżej wymienionych dóbr należnych, protokólem Ignacego Rabek Komornika Sądowego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w d. 13 (25) i 14 (26) Stycznia 1875 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE WIERZCHOWINY I WÓLKA SIEMIEŃSKA

przyległościami i przynależytościami, w gminie Siemień, jurisdykcji Sądu Radińskiego, p-cie Radińskim Gubernji Siedleckiej położone, do własności Mikołaja Gorskiego, w tychże dobrach zamieszkałego, należące i w jego posiadaniu zostające, składające się;

1. z Folwarku Wierzchowiny, z powierzchni, lesistą, z osadą Dworską w gruntach ornych łąkach i zaroślach pod nazwą Łubka z Młynem wodnym tamże będącym.

2. z Folwarku Wólka Siemieńska, w dobrach zajmujących się głównego, z powierzchnią gruntów ornych, łąk i pastwisk i zarośli, w małej ilości lasu, z zabudowaniami folwarcznemi i rezydencją właściciela, obudwu przyległych i z sobą stykających się, obadwa folwarki zawierają ogólnej powierzchni razem mor 1443 pr. 110 czyli włók 48 mor. 3 pr. 110 miary nowopolskiej, a to po otrąceniu sprzedanych gruntów kolonistom i oddanych włościanom, to jest, tyle ile obecny właściciel Mikołaj Górski posiada, a w szczególności:

A. FOLWARK WIERZCHOWINY Z OSADĄ ŁUBKA, ZAWIERA ZIEMI.

a) w gruntach ornych klasy I, II i III, żytnich w równych częściach mor. 87 pr. 193.

b) w łąkach gruntowych mor. 20 pr. 100. c. w lasach mor. 733 pr. 59, d. w zaroślach mor. 29 pr. 258, e. w bagnach morgów 10 pr. 100, f. staw i inne miejsca wodą zalewane mor. 3, pr. 234, g. w granicach, drogach i rowach mor. 9 pr. 80, h. pod zabudowaniami pr. 31, razem mor. 864 pr. 155.

Folwark Wólka Siemieńska Zawiera Ziemi.

a. w gruntach ornych klasy I, II, III, żytniej mor. 331 pr. 10, b. w łąkach jednokosnych mor. 17 pr. 36, c. w łąkach dwukosnych mor. 141 pr. 280, d. w pastwiskach górnych mor. 7 pr. 70, e. w ogrodach warzywnych klasy II mor. 3pr. 295, f. pod zabudowaniami pr. 120, g. w stawach zarybionych i wodach mor. 10 pr. 50, h. w zaroślach mor: 10 i w drogach nieużytkach i bagnach mor. 56 pr. 294, razem mor. 578 pr. 2 5.

Folwark Wierzchowiny z osadą Łubka, graniczą od wschodu z dobrami Siemień, od południa Ostrówek, od zachodu Czemierniki, od północy z dobrami Wólka Siemieńska, zaś folwark Wólka Siemieńska graniczy od wschodu z dobrami Siemień, od południa z folwarkiem Wierzchowiny, od zachodu z tymże folwarkiem osadą Łubka, od północy z wsią Jeziorami.

Zabudowania są następujące:

w Folwarku Wierzchowiny, egzystowała karczma we wsi, która rozebraną została, jest tylko po niej plac.

w Osadzie Łubka.

1. Dom z drzewa pod słomą, obok przystawiona kuczka z desek. 2. Dom z drzewa pod słomą. 3. Zabudowania gospodarskie z drzewa pod słomą w okólnik postawione z bramą i furtką zawierające w sobie stodołę z małym spichlerkiem i dwie obórek z przegródkami, inwentarz, powyższe zabudowania zostają w dzierżawnem posiadaniu SSrów: Icka Wajnsztejn jako to: Tyly Wajnsztejn wdowy, Chamy Nirenberg, Raski v. Rywy Szuszyk, Malki Tenebaum, Lei z Wajnsztejnów Szuszyk i Estery Wainsztein. 4. Mlyn wodny z drzewa pod gontami o dwóch kołach i gankach, wewnątrz którego znajduje się mieszkanie o trzech oknach ze śluzami. 5. Stodoła do młyna należąca z chlewkiem przy niej postawionym, z drzewa pod słomą, rzeczony młyn należał do dzierżawy Icka Wainsztejna z osadą Łubka, lecz ponieważ zgorzał, dzierżawa ustała, następnie Emilja Górska Mikolaja Gorskiego żona bez asystencji męża, całą osadę Łubka z prawem postawienia młyna sprzedać miała Aleksandrowi Cierpińskiemu, lecz umowa ta uległa zmiani o, Cierpiński pozostał przy młynie i stodole, z dodaniem mu kilkunastu mórg gruntu, a reszta osady wraca do Górskiego posiadanie to jako bez tytułu uważa się za żadne, ogrodzenia przy zabudowaniach i ogrodach z żerdzi w koły.

w Folwarku Wólce Siemieńskiej.

6. Dom przez właściciela Górskiego zamieszkały z drzewa pod gontem, obok którego przy stawie, studnia zdrojowa drzewem ocemorowana z krypą. 7. Kloaka z drzewa pod gontem. 8. Piwnica w ziemi z drzewa deskami nakryta. 9. Chlewek z dylików pod słomą o sześcin drzwiach i tylut przedziałach. 10. Stajnia z wozownią i spichrzem z drzewa pod jednym dachem, gontami pobita. 11. Stodoła z drzewa pod słomą z okapami z gontów wewnątrz ze spichlerkiem, w tejże stodole umieszczona jest młocarnia dolna o sile dwóch koni, z sieczkarnią o dwóch rzezakach, oraz młynek z rafką i półkorcówką dębową. 12. Obora z drzewa pod słomą, przy wsi. 13. Dom czworak z drzewa pod gontem. 14. Dom takiż pod słomą z okapami z gontów, obok obódwóch są małe chlewki za wsią. 15. Karczma z drzewa, z wystawą słomą pokryta, z izbą szynkową i alkierzem z sienią zajezdną i bramami, przy niej studnia drzewem ocembrowana.

Obszerniejszy opis dóbr, inwentarzy i zasiewów znajduje się w akcie zajęcia i zamieszczony będzie w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych.

Zajęcie powyższe doręczone zostało Wojtowi gminy Siemień Wincentemu Sawickiemu i Pisarzowi Sądu Pokoju w Radinie Władysławowi Borkowskiemu do rąk ich własnych.

Sprzedażą dyryguje Romuald Dzieszuk Patron w mieście gubernialnem Siedlcach zamieszkały.

Siedlce d. 20 Lutego (4 Marca) 1875 r.

Wywieszono na tablicy w izbie audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Siedlcach

Siedlce d. 20 Lutego (4 Marca) 1875 r.

Stanisław Krzeczkowski

Z powodu unieważnienia przez Trybunał formalności po zajęciu, uskutecznionych powyższe zajęcie powtórnie wniesione zostało do ksiąg hypotecznych dóbr zajętych Wierzchowiny i Wólka Siemieńska w dniu 18 (30) Czerwca 1875 r. a wpisane do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Siedlcach będącej w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1875 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach, w dniu 31 Lipca (12 Sierpnia) 1875 r. o godzinie 10 rano

Siedlce d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1875 r.

Stanisław Krzeczkowski,
Pisarz Trybunału.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Wierzchowiny i Wólka Siemieńska w powiecie Radińskim gubernji Siedleckiej położonych Trybunał Cywilny w Siedlcach wyrokiem dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1875 r. termin do ptzygotowawcz go przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 9 (21) Października 1875 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,000. Vadium wynosi rs 2500

Siedlce d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1875 r.

Stanisław Krzeczkowski,
Pisarz Trybunału.

N. D. 6323. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Karola Aquilino, kupca w mieście Warszawie przy ulicy Dzikiej pod Nr. 3 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego tego interesu u Franciszka Lebensztejna Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku subhastację tę prowadzącego, w mieście Płocku zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 772 z większej rs. 1,072 pochodzącej, z procentem od d. 15 (27) Maja 1873 r. i kosztami, od Sury-Chai z Marymontów Frejdenbergowej v. Frajdenbergowej żony Wolfa Frejdenberga v. Frajdenberga czyli obojga małż. Frajdenbergów, właścicielki nieruchomości w mieście Mławie zamieszkałych, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku Teofila Slaskiego w d. 22 Maja (3 Czerwca) i 23 Maja (4 Czerwca) 1875 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymusowego wywlaszczenia.

Nieruchomości

pod N. N. 48 i 49, w mieście Mławie przy ulicy Działdowskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Mławie, powiecie Mławskim, gubernji Płockiej, w gminie i parafji Mławskiej położone, odległe od miasta gubernialnego Płocka mil $12^1/_2$, graniczące: na wschód z ulicą Działdowską, na południe z nieruchomością Abrama Icka Rozena i Abrama Kulińskiego Nr. 47 oznaczoną, na zachód z ulicą Tylną-Długą, a na północ z nieruchomością Stanisława Jankowskiego Nr. 50 oznaczoną i ulicą Działdowską.

Nieruchomości te składają się z dwóch domów, na placu dziedzicznym pobudowanych, obejmują powierzchni około prentów kwadratowych 83, są własnością Sury-Chai z Marymontów Frejdenbergowej v. Frajdenbergowej, żony Wolfa Frejdenberga v. Frajdenberga i zostają w ich posiadaniu

a) Nieruchomość Nr. 48 składają:

1. Dom parterowy, z drzewa w węgieł pobudowany, dachówką kryty, frontem do ulicy Działdowskiej stojący, przez który prowadzi korytarz z ulicy na podwórze, a po lewej stronie onego lokal składa się z dwóch pokoi i kuchni i zajęty na kwaterunek, po prawej zaś stronie lokal składa się trzech pokoi, pod obydwoma temi lokalami są piwnice, z cegły murowane, sklepiane.

Przy domu tym jest oficyna, z drzewa w węgieł pobudowana, dachówką kryta, która mieści w sobie sień jedną, kuchnię i sześć pokoików na, numera dla zajezdnych przeznaczonych, a przy tej oficynie sień nowobudująca się z drzewa, deskami obita, dachówką kryta. Pod oficyną znajduje się piwnica z cegły palonej pobudowana.

2. Kloaka z drzewa, deskami obita i deskami kryta o pięciu drzwiach.

3. Chlew z drzewa w łątki deskami kryty.

4. Drugi taki sam chlewek.

5. Dwie stajnie i wozownia z drzewa w łątki, gontami kryte, w wozowni urządzone dwa chlewki.

b) Nieruchomość Nr. 49 składają:

1. Dom parterowy z drzewa w węgieł pobudowany, gontami pokryty, w części szczytem a w części frontem od ulicy Działdowskiej dotykający, w którym jedną izbę zamieszkuje Icek Klajn, a izb cztery stoi pustkami.

2. Chlew z drzewa w łątki gontami kryty.

3. Studnia balami ocembrowana, z pompą żelazną na placu kamelaryjnym, przy ulicy Działdowskiej stojąca.

W podwórzu nieruchomości Nr. 48 przed domem nieruchomości Nr. 49 urządzone są ogródki kwiatowe, sztachetkami ogrodzone.

Od strony północnej, czyli od ulicy Działdowskiej pobudowany parkan z drzewa w którym urządzoną jest brama do wyjazdu na plac który ma stanowić własność Stanisława Jankowskiego i ten prowadzi proces z właścicielką tych nieruchomości o zniesienie bramy i wzbronienie wyjazdu przez plac jego na ulicę.

Podług świadectwa kasy powiatowej Mławskiej z d. 22 Maja 1875 r. Nr. 162 z nieruchomości tych zajętych opłaca się podatków rocznie rs. 55 kop. 36, zalega zaś nieopłaconych rs. 20 kop. 35.

Akt zajęcia doręczony został w kopjach: 1) Władysławowi Czermińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Mławie i 2) Józefowi Goetz Burmistrzowi miasta Mławy, obydwom dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1875 r.

Akt zajęcia wniesiony do akt hypotecznych nieruchomości Nr. 48 i 49, w Sądzie Pokoju w Mławie będących dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1875 r., a do księgi zaaresztowań, w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych za podstawę do sprzedaży tych nieruchomości posługujących, odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana d. 23 Lipca (4 Sierpnia 1875 r.

Płock d. 3 (15) Czerwca 1875 r.

Piętka.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 3 (15) Crzerwca 1875 r.

Piętka.

Po odbyciu w dniu 17 (29) Września r. b. przygotowawczego przysądzenia powyższych nieruchomości, Trybunał Cywilny w Płocku wyrokiem swym tegoż dnia wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia powyższych nieruchomości, oznaczył na audjencji swojej na dzień 29 Października (10 Listopada) 1875 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 600 w czasie przygotowawczego przysądzenia postąpionej.

Płock d. 18 (30) Września 1875 r.

Piętka.

N D. 6393.

Dwa spichrze murowane jeden okrągły drugi podłużny, w mieście Wyszogrodzie okręgu Płockim przy ulicy Garbarskiej egzystujące należące do masy upadłości po niegdy Herszu Lipskier, sprzedane będą przez publiczną licytację, w drodze beneficjalnej przed W. Stanisławem Pyrowiczem Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kancelarji Stanisława Pyrowicza Rejenta w Płocku, a to na zasadzie wyroku Trybunału Cywilnego w Płocku z dnia 8 (20) Kwietnia 1872 r.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publikacji takowych, a zarazem do przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 6 (18) Września 1875 r. godzinę 3 z południa w którem licytacja rozpocznie się od sumy rs, 3887 k. $83^1/_2$.

Warunki sprzedaży i taksą przejrzeć można w Kancelarji Stanisława Pyrowicza, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku i w Kancelarji podpisanego Patrona.

Płock d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1875 r.

Marceli Kramsztyk.

Po odbyciu w dniu 6 (18) Września 1875 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia spichrzów rzeczonych Rejent kancelarji Stanisław Pyrowicz Termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 13 (25) Października r. b godzinę 3 z południa oznaczył. Sprzedaż ta odbywać się będzie w rzeczonej dacie w kancelarji Stanisława Pyrowicza Rejenta w mieście Płocku. Licytacja rozpoczynać się będzie od summy rs. 3887 kop 83, gdyby wszakże żaden konkurent nie zgłosił się, przywołaną będzie zaraz licytacja od sumy rs. 2591 k. $89^1/_2$ gdyby jeszcze licytant się nie znalazł licytacja również w terminie rzeczonym przywołaną będzie od sumy rs. 1295 kop. $95^1/_2$ a na wypadek nie zgłoszenia się w tym razie licytanta, będzie zaraz w tym samym terminie przawołaną licytacja od sumy rs. 647 kop. 83.

Marceli Kramsztyk, Patron.

N. D. 6392. W dniu 29 Września (11 Października) 1875 r. o godzinie 10 z rana na targu przy Trzech Krzyżach prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, warsztaty i naczynia stolarskie i t p. i o godzinie 12 w południe na targu głównym w Pradze, meble machoniowe, jesionowe, sosnowe, gęsi, indyki, konie, zboże i t. p. w dniu 30 Września (12 Października) r. b. o godz. 11 z rana na targu za Żelazną Bramą meble machoniowe jesionowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński Komornik,
489*d* Miodowa.